



Kopitarjev

GLAS

Številka 8, oktober 2018
www.vodice.si

**Najstarejša
trta** 5

**Nepremagljive
veteranke** 7

**Intervju: Manca
Tia Boc** 10

**Kopitarjevi
dnevi** 12

**Vesela
harmonika** 16

**Športne
prireditve** 24

»Gospa, vas pa ne marajo!«



Ja, tudi to je del življenja. Nihče ni vsem všeč in prav je tako, saj bi bilo v nasprotnem življenje preveč enostavno in enolično. S tem, kako smo si različni in se maramo in ne maramo, se srečujemo tako rekoč vsak dan. Kako to opazimo, pa je seveda odvisno od tistega, ki te ima ali pa nima rad. Je odkrit in nam to pokaže in pove, ali pa je okužen s tipično slovensko boleznijo, ko se ti prijazno smeji, za tvojim hrbtom pa bruha ves gnev, ja, tej bolezni pravimo zahrbtnost. Kdor se s tem, ali je vsem všeč ali ne, obremenjuje, ima lahko velike težave, saj greš danes težko skozi vse ovire in opazke, ne da bi klonil. Pred vrati so volitve županov in to bo tudi čas, ko se bo najbolj govorilo in delalo na področju »maram in ne maram«. Spet bo tekmovanje v iskanju slabega in minimaliziranju dobrega. Pa ne samo pri izbiri novega župana, tudi novih svetniških skupin in podobno. Kaj vse pa bodo ti naredili za tisti »maram ali ne maram te«, bomo pa še videli. Tudi moje delo urednice je na principu maram jo/ne maram jo. Tudi jaz sem občasno na tnal, obdana z opazkami, pritožbami in podobnim. Pa lahko rečem, da sem trdna v svojih načelih. Če naredim napako, se opravičim in jo popravim. Kadar pa mi nekdo očita ali kritizira moje delo, ki o njem nima niti najmanjšega pojma, pa naj bo to preprost človek ali pa svetniški velikan, se s tem res ne obremenjujem, predvsem pa se ne spuščam na njegov nivo. Me pa verjetno »mara« marsikdo, ki mu pomagam, ko ni več računalnika in pretipkavam članek napisan »na roko«, grem na dom iskat zahvalo – osmrtnico, ker gospod nima avtomobila, računalnika in svojcev, potrpežljivo čakam zamudnike s prispevki, toleriram nepopolne prispevke in še in še bi lahko naštevali. In ravno te majhne stvari, ki so za nekatere velike, so razlog, da ne klonimo. V to razmišljanje me je pripeljal stavek policista, ki je pred dnevi meril prehitre voznike na našem dvorišču in mi rekel: »Gospa, vas pa ne marajo.« Namreč, ko so vozniki vozili mimo, medtem ko sva si s policistom izmenjala nekaj besed, so s prsti žugali proti meni. Češ, kaj pa je zdaj to, da moramo skozi naselje peljati po omejitvah. Da ne omenim, kako se je mladenič, ki je zelo, zelo prekoračil hitrost in tudi prislužil in zaslužil globo 500 evrov spravljal nad moje starše, ki so dovolili uporabo dvorišča policistom. Ja, res me ne marajo, ampak mi iskreno ni prav nič mar za to. Skrbi me le to, da se ne zavedajo, kakšne posledice lahko so, če ne bodo zaradi hitrosti mogli pravočasno ustaviti na prehodu za pešce, ali povzročili kakšno drugo nesrečo. Ne zavedajo se, da jim takrat ne bo pomembnih niti 1000 evrov ali več. No, me imajo pa zato vsaj za trenutek radi tisti, ki jim vedno ustavim na prehodu za pešce, ki jih v dolgi koloni spustim naprej, ženička, ki sem ji pomagala varno čez cesto in podobni. To pa šteje, zagotovo! Naj bo čim več »maram te« v vaših vsakdanjih pogovorih!

NATALIJA RUS
Odgovorna urednica

Uvodnik	2
Hišni imenik	3
Občinska uprava poroča	4
Osrednji članek	7
Intervju	10
Društveni utrip	12
Dogodki	29
Obvestila	38

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462.

Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice

Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva in pravne osebe v občini brezplačno.

Izhaja mesečno v 1600 izvodih.

Odgovorna urednica: Natalija Rus

Uredniški odbor: Natalija Rus, Natalija Golob, Helena Čerin, Cveto Vrbovšek in Monika Kubelj

Lektor: Grega Rihtar

Fotografije: Tina Kosec in ostali

Celostna grafična podoba: Rok Štupar

Prelom in oblikovanje: Janez Hočevnar

Tisk: Kubelj d. o. o.

Datum natisa: oktober 2018

Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice

Elektronski naslov: kopitar@vodice.si, telefon: 040 412 596

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na spletu: www.vodice.si

Sporočilo bralcem: Odgovorna urednica si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljavanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Zaradi različnih datumov izida bomo vaše prispevke objavili, kolikor hitro bo mogoče.

Občina Vodice

Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice
POSLOVNI PROSTOR
Škofjeloška cesta 7
1217 Vodice
T: 01 833 26 10
obcina@vodice.si

Uradne ure vložišče: ponedeljek, torek in
četrtek od 8. do 16. ure, sredo od 8. do 17. ure
in petek od 8. do 15. ure

Uradne ure občinska uprava:

ponedeljek in petek od 10. do 12. ure,
sredo od 10. do 12. ure in od 14. do 17. ure.

Sporočanje okvar na omrežju javne razsvetljave:
vsak delovni dan med 8. in 16. uro.

T: 01 833 26 15 ali 01 833 26 10,
komunala@vodice.si.

Javno podjetje Komunala Vodice, d. o. o.

Poslovanje s strankami: T: 01 833 25 00, uradne
ure v prostorih javnega podjetja (Dom krajanov,
Utik 1), ob ponedeljkih in petkih med 9. in 12.
uro, ob sredah med 9. in 12. ter 14. in 17. uro.

Dežurna terenska služba: GSM: 051 622 282.

Medobčinski inšpektorat

Uradne ure na sedežu inšpektorata,
Mengeška cesta 9, Trzin, vsak ponedeljek in
sredo med 9. in 11. uro; v prostorih Občine
Vodice vsak ponedeljek med 9. in 11. uro.

Po predhodnem dogovoru na T: 01 564 47 20.

Osnovna šola Vodice

Ob šoli 2, 1217 Vodice
T: 01 833 25 11 in 01 832 41 95
E: projekt2.osljvo@guest.arnes.si

Vrtec Vodice

vodice@vrtec-vodice.si
Poslovalni čas:
Vrtec Škratek Svit Vodice: 5.45-17.00,
enota Skaručna: 6.30-16.30 in
enota Utik: 6.30-16.30.

Knjižnica Vodice

Škofjeloška 7, 1217 Vodice
T: 01 308 52 30, E: vodice@mkli.si
Delovni čas:
PON: 12.30-19.00
TOR: 12.30-19.00
SRE: 12.30-19.00
PET: 12.30-19.00
ČETRTEK in SOBOTA: ZAPRTO

Telekom Slovenije

Prijava napak in tehnična pomoč, T: 080 10 00.

Začasni zbirni center za ločeno zbiranje odpadkov

Lokacija: pri čistilni napravi Vodice (dostop s
Kamniške ceste ali ceste Vodice-Bukovica);
Uradne ure:
vsako delovno soboto od 9. do 12. ure – vse leto;
vsako delovno sredo od 17. do 19. ure – maj, junij,
julij, avgust in september.

ENSVET – brezplačno energetsko svetovanje za občane

Lokacija: občinska sejna soba nad pošto v
Vodicah. Naročanje strank vsak delovni dan med
8. in 15. uro na T: 01 833 26 10 (sprejemna pisarna
Občine Vodice).
Uradne ure: po dogovoru s svetovalcem.

Pošta Vodice

Delovni čas: ponedeljek, sredo in petek od 8. do
10.30 in od 14.30. do 17. ure. Torek in četrtek od 8.
do 10.30 in od 14.30. do 18. ure. Sobote, nedelje in
prazniki zaprto. T: 01 834 51 70.

Zemeljski plin - Petrol d. d.

Informacijska pisarna Vodice:
uradne ure v prostorih občinske seje sobe nad
pošto v Vodicah, vsako prvo delovno sredo med
18.30 in 19.30 (vodja informacijske pisarne Boštjan
Zupančič). T: 01 471 44 90, GSM: 041 577 813.

Zavod za gozdove Slovenije

Območna enota Ljubljana, Krajevna enota
Ljubljana, Revir Vodice: uradne ure v prostorih
občinske seje sobe nad pošto v Vodicah vsak
četrtek med 7. in 9. uro (revirna gozdarka Nina
Iveta), GSM: 041 657 224.

Kmetijska svetovalna služba

Uradne ure kmetijske svetovalke za področje
občine Vodice, Mojce Lovšin so vsak ponedeljek,
sredo in petek od 8. do 10. ure v prostorih
kmetijske svetovalne službe v KZ Medvode
(Cesta ob Sori 11); v prostorih Občine Vodice, ali
na terenu, pa le po predhodnem dogovoru in po
presoji nujnosti zadeve.
TEL.: 01 361 82 86, GSM: 041 310 180
e- naslov: mojca.lovsin@lj.kgzs.si.

Elektro Ljubljana, d. d.

Sporočanje okvar na omrežju: T: 01 230 40 02
Informacijska pisarna DE Ljubljana okolica
Podrečje 48, Domžale, T: 01 230 47 00
Delovni čas informacijske pisarne: pon. in pet.
med 8. in 12. uro, sre. med 12. in 16. uro.
Nadzorništvo Kamnik
Ulica Kamniško-zasavskega odreda 6a, Kamnik.
T: 01 230 47 60
Prijava na brezplačno storitev obveščanja o
načrtovanih izklopih na distribucijskem omrežju:
<https://www.elektro-ljubljana.si/1/O-omrezju/Obvestila-o-izklopih/Obvescanje-o-izklopih.aspx>

Dimnikarska služba

Dimnikarstvo Uroš Verač s.p., GSM: 041 529 563

Lekarna

Lekarna Komenda, podružnica Vodice
Delovni čas: ob ponedeljkih in sredah od 12. do
19. ure, torek, četrtek in petek od 8. do 12. ure in
od 14. do 18. ure. Sobota zaprto. T: 01 832 43 20.

Patronažna služba

Višji medicinski sestri Majdo Podgoršek in
Marijo Čuk dobite vsak delavnik med 7. in 9.
uro v zdravstvenem domu. T: 01 833 22 36.

Pomoč na domu

Izvajalec storitve pomoč in nega na domu na
področju občine Vodice je Comett, Zavod za
pomoč in nego na domu. Uradne ure za občane
občine Vodice glede pomoči in nege na domu
so v pisarni zavoda na naslovu Tbilisijska 57b,
1000 Ljubljana. Več informacij lahko dobite po
telefonu na številki 01 721 10 21, elektronskem
naslovu kristina.kobe@comett.si ali spletni strani
www.comett-zavod.si.

Splošna ambulanta

Dr. Dragan Grujičić, T: 01 832 40 88
Sprejemni čas: PON: 13.00-17.30
TOR: 7.00-11.30
SRE: 13.00-17.30
ČET: 7.00-11.30
PET: 7.00-11.30

Zobozdravstvena ordinacija

Leopoldina Kranjec dr. dent. med.,
T: 01 832 42 93
Delovni čas: PON: 12.00-18.00
TOR: 7.00-13.00
SRE: 12.00-17.30
ČET: 7.00-13.00
PET: 7.00-11.30

Barbara Ražen s.p., dr. dent. med.
T: 01 832 35 44
Delovni čas: PON: 13.00-19.00
TOR: 8.00-13.00
SRE: 12.30-18.30
ČET: 8.00-13.00
PET: 7.00-12.00

Zavetišče za živali

Zavetišče Meli Trebnje, Repče 10, 8210 Trebnje;
vodja Dušan Hajdinjak, GSM 031 331 336.

Pogrebni Dvorje, d. o. o.

Dvorje 13, 4207 Cerklje na Gorenjskem.
Dežurna oseba podjetja je dosegljiva 24h na
dan na telefonu 04 252 14 24, na mobilnih
številkah 041 624 685 ali 070 443 902 ter prek
elektronske pošte pogrebni@siol.net.

Zahvala župana Občine Vodice

ACO FRANC ŠUŠTAR, ŽUPAN

Za nami je praznični mesec september, ki je v občini Vodice vselej zaznamovan s številnimi dogodki in prireditvami, med katerimi je tudi občinski praznik.

Vsem občankam in občanom, ki ste sodelovali pri izvedbi letošnjih prireditev ob 23. občinskem prazniku, se želim zahvaliti za vaš vložen trud, vašo dobro voljo in pripravljenost na sodelovanje. Hvala društvom, svetnikom, nadzornikom, organiza-

cijam, prostovoljcem, govornikom, nastopajočim, voditeljem, novinarjem, obiskovalcem in vsem drugim, ki ste pomembno prispevali k dobremu vzdušju v času prireditev. Brez vaše prizadevnosti, prostovoljstva in požrtvovalnosti nam ne bi uspelo izpeljati vseh prireditev tako zgledno in odmevno, na kar ste lahko ponosni. Posebne čestitke namenjam tudi vsem dobitnikom letošnjih priznanj Občine Vodice, ki so dokaz, da so v naši sredini resnično veliki ljudje.

Na tem mestu želim vsem skupaj še enkrat voščiti vse dobro ob občinskem prazniku naše občine! Z neprestanim trdom, korak za korakom, stremimo k uresničitvi naših dolgoročnih ciljev. Velik obisk občinskih prireditev me navdaja z upanjem, da bo tako ostalo tudi v prihodnje.

Še enkrat hvala vsem za prijetno vzdušje in kakovostno izpeljane prireditve.

Lepo vas pozdravljam,
vaš Aco Šuštar

Kurjenje v naravi in raba neustreznih kuriv za ogrevanje stavb nista dovoljena

Za čist zrak v našem bivanjskem okolju smo odgovorni sami

MIRAN SIRC,
OBČINSKA UPRAVA VODICE
M. KLÜBER FOTOGRAFIE

Po nadpovprečno topli prvi polovici meseca septembra nas sedanji jutranji hlad že opominja na začetek kurilne sezone. V prehodnem obdobju med jesenjo, zimo in pomladjo ter v zimskem času, zlasti če k temu dodatno pripomorejo še vremenske razmere (inverzija, nizek zračni tlak), pa žal vse prevečkrat prihaja do neugodnega poslabšanja kakovosti zraka. K temu prispevajo različne oblike nepravilnega kurjenja – bodisi v kuriščih ogrevalnih naprav, naravnem okolju, njivah in gozdovih ter bivanjskem okolju.

Naše obveze in prepovedi v zvezi z različnimi oblikami kurjenja ureja niz državnih in lokalnih predpisov. Neprimerno kurjenje v gozdovih

in naravnem okolju ureja Uredba o varstvu pred požarom v naravnem okolju (Uradni list RS, št. 20/14). Prepovedano je kurjenje, če kurišče ni obdano z negorljivim materialom; ogenj mora biti ves čas pod nadzorom polnoletne osebe. Nadzor izvajata Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami (Izpostava Ljubljana, Prule 27, Ljubljana; tel. 01/230 50 24) ter Policija (tel. 113; anonimni telefon 080 1200; Policijska postaja Medvode, tel. 01/361 94 40).

Občinski Odlok o javnem redu in miru na območju občine Vodice (Uradno glasilo Občine Vodice, št. 5/98 in 10/05) prepoveduje kurjenje ognja ali sežiganja odpadkov, tako da to povzroča gost dim in prah na odprtem prostoru v bližini cest, zgradb, drugih objektov in drugih krajev, če ogenj ni ustrezno zavarovan, oziro-



ma prepoveduje pustiti ogenj nepogašen. Nadzor izvajata Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče in Vodice (Mengeška cesta 9, Trzin; tel. 01/564 47 20) ter Policija. Obveze uporabnikov v zvezi z urejanjem in pregledovanjem ogrevalnih kurišč v stavbah s strani izbrane pooblaščenice dimnikarske službe, kar naj bi bil eden izmed predpogojev za ustrezno izgorevanje energentov s čim manjšimi nezaželenimi emisijami v ozračje, urejata Uredba o pregledih, čiščenju in meritvah na malih

kurilnih napravah (Uradni list RS, št. 77/17) ter deloma Uredba o načinu, predmetu in pogojih izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom (Uradni list RS, št. 129/04, 57/06, 105/07, 102/08 in 94/13). Nadzor nad slednjim izvaja Inšpektorat RS za okolje in prostor (Območna enota Ljubljana, Vožarski pot 12, Ljubljana; tel. 01/420 44 88). Poleg čiščenja kurilnih in dimovodnih naprav so dimnikarji pooblašeni tudi za izvajanje meritev emisij snovi z dimnimi plini ter kontrolo kvalitete goriv na malih kurilnih napravah na trda goriva. V zadnjih letih je pri ogrevanju znan trend prehoda na uporabo lesa

in lesnih derivatov (pelet, sekancev ...), saj je les eden od cenejših energentov, poleg tega pa so peči na biomaso v shemah spodbud Eko sklada. Čeprav gre za obnovljiv vir energije, pa slednje nima zgolj pozitivnih posledic. V (dotrajanih) pečeh na trda goriva vse prevečkrat končajo tudi odpadki, plastika ter moker les ali lesni produkti (zlasti peleti) neustrezne kakovosti. To dokazujejo meritve delcev PM10, prašnih delcev velikosti deset mikrometrov, ki so največja okoljska grožnja zdravju Evropejcev ta hip – ne le v mestih, tudi na podeželju. Zaradi vsega naštetega bodo dimnikarji letos začeli meriti vlago v lesu za kurjavo. Ob preveliki vsebnosti vlage drva težje zagorijo, imajo manjši izkoristek, nastajajo katranske obloge v napravi, pri gorenju se tvorijo strupeni dimni plini. Sprva bo to ozaveševalni projekt, vendar

bo na podlagi prijave inšpekciji inšpektor lahko tudi ukrepal. Za uporabo drv z več kot 24 odstotki vlage v lesni masi je predvidena globa od 1.200 do 4.100 evrov za fizične osebe, za podjetja pa od 4.000 evrov do 40.000 evrov (vir: Globe za nepravilno kurjenje, Andreja Kutin Lednik, www.vecer.com, 27. 09. 2018).

Za ustrezno ravnanje z našim okoljem je v prvi vrsti odgovoren vsak posameznik. Kurjenje na njivskih in (ob)gozdnih površinah je povsem nepotrebno. Poskrbimo, da se bomo ogrevali zgolj z energenti, ki ne vsebujejo dodatnih škodljivih primesi ter da bo izgorevanje energentov popolno. Oblaki smoga ter meglice toksičnih plinov morajo postati preteklost tudi v naši dokaj zaprti vodiško-skaručenski kotlini, saj smo to dolžni sedanjim in prihodnjim rodovom.

V Vodica posadili potomko najstarejše trte na svetu

KAJA ZUPANEK, OU VODICE
TINA KOSEC

Ob poslovnih prostorih občinske uprave Občine Vodice in Knjižnice Vodice je 12. septembra potekala slovesna zasaditev cepljenke najstarejše trte na svetu, ki domuje na mariborskem Lentu.

Žametovka oziroma modra kavčina je s potrjeno starostjo več kot 400 let vpisana v Guinnessovo knjigo rekordov kot najstarejša trta na svetu, saj je bila posajena že ob koncu srednjega veka, ko so Maribor oblegali Turki. Vzdržljiva rastlina je preživela vojne, požare, bombardiranje mesta in celo trtno uš, ki je pomorila večino



preostalih trt. Danes Stara trta simbolizira bogato vinsko kulturo Maribora, Štajerske in Slovenije.

Cepič je Občini Vodice podarila Mestna občina Maribor na 39. rezu Stare trte v mesecu marcu. Ob županu Acu Francu Šuštarju sta pri zasaditvi sodelovala mariborski mestni viničar Stanislav Kocutar ter skrbnik trte Franc Špenko ml. Župan je v nagovoru izrazil prepričanje, da bo zasaditev slavne trte v Vodica »sovpadla z lepoto in barvitostjo neokrnjenega naravnega okolja, ki je ena izmed ključnih posebnosti naše občine.« Obenem je izrazil željo po krepitvi sodelovanja in povezovanja med ljudmi, občinami in skupnostmi na državni in mednarodni ravni.

Lokacija zasaditve je bila izbrana načrtno in premišljeno. Le malo stavb v Vodica ima tako zanimivo zgodovino in bogato kulturno vrednost kot nekdanji osnovnošolski objekt, v katerem trenutno domujeta Knjižnica in Občina Vodice. V njegovo pestro 120-letno zgodovino nas je pospremila vodja Knjižnice Vodice, Karmen Jančar, ki je pojasnila, da je bila že v letu 1853 ustanovljena prva redna javna šola, pouk pa je potekal v prostorih mežnarije. Leta 1897 so oblikovali dvorazrednico, leto kasneje pa zgradili prvo šolsko stavbo v Vodica, katere okolico smo po 120-letih oplemenitili s pomembnim slovenskim simbolom.

Mariborski mestni viničar Stanislav Kocutar je zbranim zaželel uspešno vzgojo avtohtone slovenske vinske trte, ki je potrjena kot najstarejša trta na svetu, ki še vedno rodi žlahtne sadove. Iz grozdja, ki ga je običajno letno 35 do 55 kilogramov, pridelajo okoli 25 litrov vina. Polnijo ga v posebne stekleničke, te pa mariborska občina uporablja za protokolarne namene. Letno jih ne napolnijo nič več kot sto, med drugimi pa jo je prejela tudi britanska kraljica Elizabeta II.

Posaditev cepiča je spremljal bogat kulturni program, ki sta ga pričarala domačinka Lina Rahne in nadarjeni mariborski kitarist Samo Šalamon. Ob jazzovski priredbi slovenskih ponarodelih melodij nam je čas hitro bežal, za dodatno razvajanje pa so poskrbeli lokalni gostinski ponudniki Pekarna prest Jagodic, Gostilna pri Anzelnu in Tenis klub Kubu Vodice ter slovenske vinske kleti Puklavec, Ferjančič, Prus, Klet Brda in Vina Koper. Za podporo in sponzorstvo se jim v imenu Občine Vodice zahvaljujemo!

In če zaključimo kar z besedami napovedovalca Gorazda Dominka: »V vinu je največ sonca. Naj žive ljudje, ki pridejujejo vino, kajti z njim vnašajo svetlobo sonca v človeške duše.« Veseli nas, da smo del najstarejše slovenske vinske zgodbe.



»Čas ne laže«, gasilke veteranke nepremagljive že 18 let!

NATALIJA RUS
TINA KOSEC

Ali veš, kaj dobiš, če je povprečna starost 75,5 leta in je najmlajša stara 67 in najstarejša 88 let? Odgovor je: nepremagljive članice veteranske skupine gasilk, ki so pod okriljem Prostovoljnega gasilskega društva Polje in Gasilske zveze Vodice nepremagljive že 18 let!

Konec septembra so starejše gasilke PGD Polje v Gornji Radgoni na državnem tekmovanju v gasilsko-športnih disciplinah za memorial Matevža Haceta osvojile prvo mesto. Pred tem pa seveda vsa leta osvajale prva mesta, medalje in pokale v vseh gasilskih tekmovalnih disciplinah.

Začele so leta 2000. Do leta 2018 so na tekmovanjih **Gasilske zveze Vodice** vedno osvojile prvo mesto. Na tekmovanjih regije 1. Ljubljana, ki poteka vsako drugo leto, so od leta 2001 in do 2017 v vodstvu s prvim mestom.

Gasilskega tekmovanja za prehodni pokal Gasilske zveze Slovenije so se prvič udeležile leta 2001 in takrat osvojile skupno četrto mesto. Leta 2002 so skupno osvojile drugo mesto. Leta 2003 pa so prvič postale zmagovalke za prehodni pokal in do danes je še vedno v njihovih rokah (v letu je za prehodni pokal sedem tekmovanj, za končni rezultat se upošteva seštevek petih najboljših nastopov).

Na državnih tekmovanjih, ki potekajo vsaki dve leti, pa so prvič zmagale leta 2002 v Moravskih Toplicah in naprej zmagovalke; 2004 v Kočev-



ju, 2006 v Žalcu, 2008 na Ravnah na Koroškem, 2010 v Celju, 2014 v Ormožu, 2016 v Kopru in 2018 v Gornji Radgoni. Četrto mesto pa jim je pripadlo leta 2012 v Velenju.

Na zadnji tekmi na državni ravni letos, 23. septembra, so ugnale 41 tekmovalnih ekip veterank iz vse Slovenije.

Srečali smo se v prostorih gasilskega doma PGD Polje. Osem žensk in če dodamo še mene, je bil Lojze Kosec resnično blažen med ženami. Ampak to je zavednemu gasilcu in najuspešnejšemu mentorju v Sloveniji čisto vsakdanja praksa. Gospe, naše veteranke so videti odlično. In če se zbere na kupu devet žensk in en moški, je njegova beseda prej ko ne preglašena. Ampak v tej družini pa ni bilo tako.

Ta gasilska družina se namreč družijo že več kot 18 let. Skupaj so najmanj dvakrat na teden, na tekmovanjih

tudi po ves dan. Drug do drugega so izredno čutni in spoštljivi. Njihov mentor, trener, prijatelj, avtoriteta in strokovnjak, Lojze Kosec, svoje varovanke pozna do obisti. Njegovo mentorstvo ni samo znanje gasilstva, gasilskih veščin, gasilskega sodni-



Slavka Štupar: desetar

ka, veliko prednost mu daje znanje iz psihologije, ki je sicer ni študiral, ampak so mu izkušnje prinesle čut in znanje.

»Tako vem, da nekaj ni vredno, nobeni ni potrebno ničesar reči, takrat tudi z vajo ne pretiravamo, naredimo eno, pa drugo, in če vidim, da ne gre, končamo in gremo na pijačo« (Lojze)

Lahko bi rekli, da se njihova »tekmovalna« sezona začne takoj, ko se otopli ali zadiši po pomladi. Trenirajo vsak torek in četrtek v tednu. Od aprila do oktobra. Zelo, zelo redko se zgodi, da katera ne more na vajo. Niti se še nikoli zgodilo, da bi katera, ne da bi sporočila vnaprej, manjkala. Tudi, če katera od njih manjka, to še ne pomeni, da vaje odpadejo. Na vajo so prišle tudi z vnuki, ki so iz otroškega vozička opazovali babice, kako trenirajo. No, in ob tem dogodku sta takrat še mala kratkohlavnica, fanta izjavila: »Babi, ko bova velika, bova veteranki.« Sonja pove, da je tudi že šla po protibolečinsko blokado za ramo pred tekmo in seveda zdravniku povedala, da je udeležba na tekmi pomembna in mu kasneje tudi nesla pokazat medaljo.



Štefka Černivec: vodar 2



Lojze Kosec: mentor

Iz te močne volje lahko sklepamo, da je gasilstvo res njihov način življenja, ki je prepleten z vsemi drugimi življenjskimi trenutki.

»Vaje imamo ob sedmih, to pomeni, da me pridemo že malo prej in je vsa potrebna oprema še pred sedmo pripravljena na travi. Ko pride Lojze, se vaja lahko začne.«

V vseh teh letih sta se v ekipo v letu 2016 priključili Darja in Slavka, sicer pa ekipa ostaja stalna. »Gasilskih« poškodb ne pomnijo, so pa že tako utečene, da niti večjih ogrevalnih vaj ne potrebujejo. Le ob začetku sezone, pove Lojze, prvi mesec sploh ne uporablja štoparice, saj se pozna zimska pavza tudi na hitrosti. Po končani sezoni, torej čez zimo, vsaka izkoristi čas za svoje preostale konjičke in hobije. To pa ne pomeni, da se ne srečujejo. Sploh ob rojstnih dneh vsaka slavljenka ali pa slavljenec pripravi manjšo pogostitev v gasilskem domu, ob okroglih obletnicah pa gre še bolj zares in je praznovanje še večje.

Vprašam, kakšen je torej recept za tako uspešnost, kdo je zdaj tisti člen, ki prispeva k takemu rezultatu, je to zaradi dobrega mentorja ali dobre ekipe?

»Vse se med sabo poklapa, znanje, vzajemnost in tudi sreča.«

»Če ne bi imele Štefke, ki teče hitro kot srna.«

Lojze ima profesionalen pristop, znanje, ima svojo taktiko, ima svoj način treniranja. So ga že prosili, če lahko njihovo vajo posnamejo, pa jim je seveda dovolil, le zakaj ne. Lojze dobro ve, da ni vse samo v izpeljani vaji, da je še nešteto drugih malenkosti in nemalenkosti, ki jih je potrebno znati in poznati.

»Tudi, če je Lojze s hrbtom obrnjen proti nam, vidi, katera je kaj narobe naredila.«

Čas vse pokaže! Tako pravi Lojze, ki z dvema štoparicama spremlja čas svojih varovank.

»Jaz jim že vmes med vajo precej na glas povem, kakšne čase delajo.«



Slavka Dacar: napadalec 2



Darja Kosec: »zlata« rezerva

Olga tokla si nardila, Štefka tolk si zapela. Ko Štefka na trojak zapne B vod toliko, odštopam še, koliko Joži položi tlačni vod od trojaka pa do povelja druga voda in potem še končni čas, ko Sonja odpre ventile na trojaku.»

Res je, drug brez drugega ne bi mogli ustvarjati teh uspehov. Ekipa je prava in to taka, ki je danes redkost. Morda je temu »kriva« generacija veterank, ki zelo drugače gleda na življenje kot mi mlajši ali tisti še mlajši.



Milka Kimovec: napadalec 1



Marinka (Joži) Potrč: vodar 1

Predvsem prednjači odgovornost, tako do sebe kot tudi do sotekmovalk in mentorja. Seveda jih naprej ženejo tudi dobri, odlični rezultati, a samo oni vedo, da ti niso prišli kar tako sami od sebe. Da bi zračunali, koliko torkov in četrtkov, koliko dni, ur in mesecev se je nabralo v 18 letih, ki so jih kot ekipa vložili v ta trud, bi potrebovali kalkulator. Koliko podpore, medsebojnega spoštovanja in ne nazadnje tudi odrekanja. Pa ne morem, da ne bi še tega dodala, vse to pri teh letih!

»Tekmovanje ni samo tekmovanje, pred tekmo pogledam orodje, progo, konkurenco, kako se odvija, kakšen kriterij ima ocenjevalna komisija, za to porabim pred tekmo od pol do ene ure časa.«

Odličnost je izraz odličnosti. Mnogo truda, odrekanja, volje in moči je potrebno za takšne rezultate. Te pa je z veseljem potrebno nagraditi. Stroške prevoza, ki nastanejo s tekmovanji na nivoju tekmovalcev za pokal GZS, plača društvo. Prevoze na meddruštvena gasilska tekmovanja pa krijejo tekmovalke in tekmovalci sami in s pomočjo donatorjev – do-



Sonja Papež: sel

brotnikov, ki jih sami poiščejo. To pa zahteva dodaten trud, čas in znanje. Z veseljem in upravičeno bi si zaslužili, da jim tega ne bi bilo potrebno početi. Morda v razmislek, da bi jim le kdo pri tem priskočil na pomoč. Za prevoze na državna gasilska tekmovanja, kjer predstavljajo tudi GZ Vodic, stroške prevoza in malico krije prav GZV.



Olga Ovijač: strojnik

Manca Tia Boc: »Rezultati, celo najboljši, so nagrada za trdo delo, treninge in odrekanja!« VODIŠKI PODMLADEK ZNOVA VISOKO, NAJVIŠJE!

✎ GORAZD DOMINKO
📷 TINA KOSEC IN
OSEBNI ARHIV MANCE TIE BOC

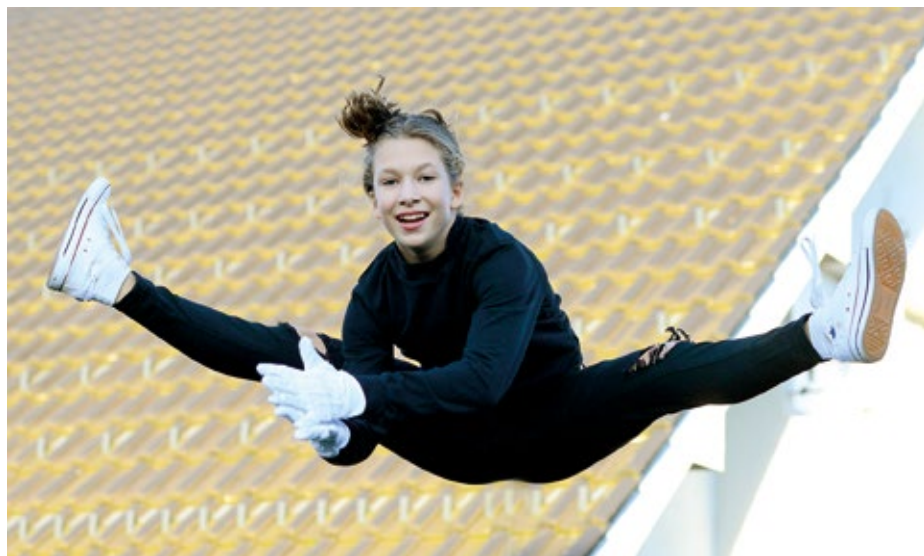
Od 20. do 23. septembra letos je bilo v češkem mestu Usti nad Labo svetovno prvenstvo v street dan-cu. Enajstletna Manca Tia Boc se je s tekmovanja vrnila kot svetovna prvakinja v dvojicah, svetovna podprvakinja v solo kategoriji in dvakrat tretjeuvrščena v skupinskih sestavah. Tekmoval je tudi njen starejši brat Matic in se s Češkega in s člansko formacijo vrnil z odličnim šestim mestom.

Že tvoje ime je nekaj posebnega Manca Tia, zdi se, kot bi bilo numerološko izračunano ... Je kaj resnice v tem?

Ne, nič numerološkega ni. Del imena je izbor staršev, drugo ime pa sem dobila



»Manca Tia je najbolj srčen in prijazen človek, ki z vsem srcem živi za ples. Ob taki zagnanosti in usmerjenosti, lahko doseže zastavljene cilje in notranje veselje. Da bi bila srečna, pa so tudi moje sanje,« pravi mama Petra Bručan.



na željo starejšega brata, ki je imel takrat v vrtcu prikupno vrstnico z imenom Tia. Kombinacija mojega imena je njihov kompromis.

Kdaj je postalo jasno, da ples lahko postane več kot hobi?

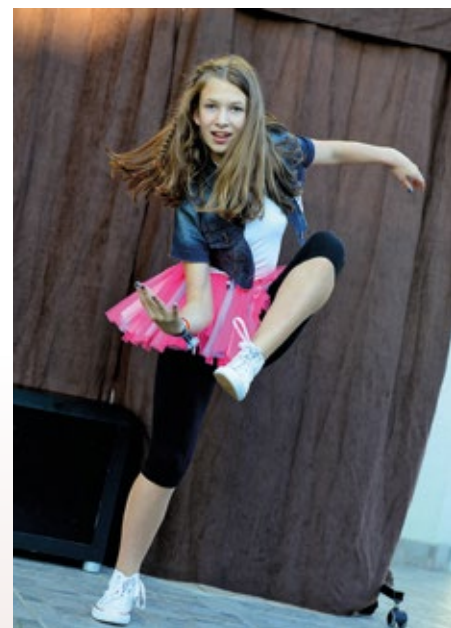
Že po osvojenih prvih korakih so le-ti ob zvokih glasbe prerasli v plesne gibe. Še pred tretjim letom starosti so me poskusno sprejeli v plesno šolo Plesno mesto, kjer so opazili moj talent, tam plešem še danes. Otroško navdušenje je postalo hobi, doseženi uspehi pa moj hobi le še oplemenitijo.

So apetiti po zavidljivih rezultatih postali še večji? Kam naprej, kdaj bo dovolj?

Ples mi pomeni vse. Rezultati so nagrada za trdo delo, treninge in odrekanja. Vsak športnik oz. plesalec pa ima pred seboj vedno nove izzive in cilje. Danes želim le plesati in v tem napredovati, kasneje pa svoje znanje prenašati tudi na nove, male navdušence, kot to danes

delajo moji trenerji v Plesnem klubu M, predvsem Maruša Krušič.

Sta v ples vložena predvsem ljubezen in talent ali nemara tudi govorimo o nadčloveških naporih?



»Danes želim le plesati in v tem napredovati, kasneje pa svoje znanje prenašati tudi na nove, male navdušence,« pravi Manca.



»Slovenija ima izjemne plesalce in to v vseh zvrsteh, lepo bi bilo, če bi se jim posvečalo malce več pozornosti ...«

Tisto, kar počneš s toliko veselja kot jaz, ni nikoli prenaporno. Potrebno se je le dobro organizirati in uskladiti šolo in treninge, za drugo pa tako ali tako zmanjka časa.

Kako drag je ta šport, kolikokrat je potrebno odrekanje celotne družine zaradi vseh treningov?

Udeležba na tekmovanjih, kot so poleg pokalnih in državnih tekmovanj še evropska ter svetovna prvenstva in razni festivali, je v glavnem povezana s potovanji in dostikrat z večdnevni bivanjem v mestu nastopa. Vse to, pa tudi treningi in kostumi predstavljajo velik strošek, še posebno če plešeš več disciplin, predvsem pa, ker pleše tudi starejši brat Matic, ki se je prav tako udeležil svetovnega prvenstva na Češkem in s člansko formacijo dosegel šesto mesto.

Čestitam!

Hvala. No, in ker oba z bratom pleševa, je vse podrejeno treningom, včasih smo več hodili na izlete, počitnice, na obiske, danes pa za te stvari zmanjkuje časa in denarja. Največji problem je prevoz na treninge, saj v popoldanskem času ni najboljše avtobusne povezave, zato je mami velikokrat taksistka.

Kdo je bolj ambiciozen v družini, mama Petra ali hči Manca Tia?

Tudi moja mami je bila v moji starosti športnica, trenirala je smučanje in dob-

ro pozna tak način življenja. Mami ima redno službo, ves preostali čas pa nesebično namenja nama in naju spodbuja pri šoli in plesu. Mislim, da je njen trud poplačan že z najinim navdušenjem nad plesom, z dobrim delom v šoli, najbolj pa z doseženimi rezultati.

V kakšni povezavi si z GZS?

Nekaj let sem trenirala tudi ritmično gimnastiko, eno leto smo bile v skupinskih sestavah tudi državne prvakinja. Ker so treningi postajali vse številnejši in daljši, in so se mi začeli prekrivati s plesnimi, sem morala sprejeti težko odločitev in izbrati en šport. Izbrala sem ples, so mi pa treningi ritmične gimnastike dali dodatno znanje, ki mi pri plesu pride zelo prav.

Meniš, da se o naših plesalcih govori premalo, se jim posveča premalo pozornosti in zakaj o tovrstnih uspehih skoraj nikjer ne slišimo?

Vse rezultate beleži in objavlja Plesna zveza Slovenije, na srečo pa imamo že vrsto let na tv oddajo »Parada plesa«, ki je namenjena prav nam, plesalcem. Vsekakor pa bi bilo lepo, da bi tudi plesu namenili več medijske pozornosti, saj ima Slovenija izjemne plesalce in to v vseh zvrsteh plesa.



Težko, pravzaprav nemogoče bo pozabiti veselje po tekmovanju na Češkem, ko je postalo jasno, da je svetovna prvakinja v dvojicah, svetovna podprvakinja v solo kategoriji in dvakrat tretjeuvrščena v skupinskih sestavah!

Kopitarjevi dnevi – 2. del

RADO ČUK
TINA KOSEC

V nedeljo 9. septembra so v Vodica pod lipami potekali 18. Kopitarjevi dnevi. Poleg številnih domačih društev so v programu sodelovali eminentni govorniki. Kot prvi, župan Aco Franc Šuštar, ki je predstavil zavzemanje Občine Vodice za živahno delovanje na kulturnem področju ter oživljanje pomena Jerneja Kopitarja, dramški igralec in pesnik Tone Kuntner, ki je predstavil svojo pesniško zbirko Zamrznjena pomlad, ter mag. Stane Okoliš, ki je predstavil dokument, v katerem so Vodice prvič omenjene pred 900 leti.

Drugi sklop so predstavljali govori posvečeni Zgodovinskemu obdobju pomladi narodov (prof. Jana Ozimek), 130 obletnici smrti dr. Valentina Zarnika ter 210 obletnici Kopitarjeve znanstvene slovnice. (dr. Vladimir Osolnik)

V upanju, da bo v prihodnjem letu izšel zbornik o Kopitarjevih dnevih, v nadaljevanju le povzemamo poudarke iz treh najpomembnejših govorov.

POMLAD NARODOV

Pomlad narodov je skupno ime za revolucije, ki so se zgodile leta 1848 v Evropi.

Na Slovenskem se je pojavil prvi politični program Zedinjene Slovenije, ki je zahteval, da se slovensko narodno ozemlje v okviru Habsburške monarhije združi v eno politično enoto z imenom Kraljevina Slovenija, ki pa bi bila še vedno v okviru Avstrije, vendar pa naj bi bila Slovenija in Avstrija zunaj Nemške zveze. Zahtevali so

odpravo starih deželnih enot, nove meje, potegnjene po narodnostnem ozemlju, lasten parlament ter lastno upravo, uporabo slovenščine v šolah, uradih, na sodiščih ter slovensko univerzo. Kmečke množice so zahtevale odpravo fevdalizma in volilno pravico.

Uspeh revolucij je bil samo delen. Dosegli so odpravo fevdalizma ter sprejetje ustave v Avstriji. Razgibanost politično življenje je prineslo Slovincem prva društva, nastajali so številni časopisi. Uredniki so bili uveljavljeni slovenski pisatelji, Jurčič, Levstik, Tavčar idr.

Uvedba volilne pravice za kmete 1860 je le-te potegnila v politično življenje. Nastalo je taborsko gibanje, narodni voditelji Fran Levstik, dr. Valentin Zarnik in drugi so zahtevali uresničitev političnega programa Zedinjene Slovenije. Povezali so gospodarske in družbene dejavnike z narodnimi in političnimi zahtevami. Taborsko gibanje je nastalo na temeljih slovenskih čitalnic (leta 1870 jih je na Slovenskem delovalo 69). V okviru taborov so imeli posebno vlogo govorniki, ki so občinstvo ogrevali za ideje narodne skupnosti. Skupaj je bilo organiziranih 18 taborov od 1868 do 1871. Eden izmed glavnih govornikov je bil tudi mladoslovenec dr. Valentin Zarnik.

JERNEJ KOPITAR

Spoštovani zbrani, dragi krajanje Vodice, »...Res, malo je krajev na Zemlji, ki lahko izpričajo svoj obstoj pred 1000 leti, in malo je takih mož, katerih dela krojijo usodo naroda in pomenijo trajno spodbudo za ustvar-



mag. Stane Okoliš

jalno in dobronamerno delovanje. A veliki jezikoslovec in polihistor Jernej Kopitar ni bil edini, ki so skozi desetletja svojega življenja, doma in na tujem - tudi na cesarskem Dunaju, vsestransko uveljavljali svoj jezik, narod in zgodovino, in ki si vsi po vrsti zaslužijo spoštovanje in hvaležen spomin.

Bili so domoljubi in krasila jih je ljubezen do slovenskega jezika in poznavanje usode svojega rodu in naroda; bili so svetovljani, pripadniki evropske umske in znanstvene elite; uresničevali so poslanstvo slehernega intelektualca: ozaveščena etika, humanizem, zvestoba do lastnega naroda, in trajna misel, kaj dobrega in lepega lahko prispevajo k njegovi usodi.

To je upravičeno vam v Vodica in vsem v Sloveniji v ponos in hkrati tudi v spodbudo, da za svoj kraj in svoje rojake, kranjske in druge Slo-

vence, storite tudi vi nekaj dobrega. Kot piše Fran Miklošič, je bil Jernej Kopitar čeden moški, srednje visoke postave, suh, prijaznega in ostrega pogleda živo modrih oči, belega lica, ozkih, včasih oziroma večkrat stisnjenih ustnic ... Nosil se je lepo: črn cilindar, črn frak, bel telovnik in okrog vratu vedno bela, svilena ruta. Bil je zelo delaven, marljiv, vesten, bistroumen, prijazen, dobronameren in dobrodelen, v družbi zelo duhovit in včasih tudi posmehljiv. Krasila sta ga vedrina in humor.

Spadal je v krog mentorja in mecena slovenske znanosti in kulture, vplivnega barona Žige Sigismunda Zoisa, plemenitega Edelweisa, ki se je štel za Slovence in Slovane. Na tedanjem zemljevidu znanega sveta in Svetega rimskega cesarstva nemške narodnosti tedaj ne enih ne drugih ni bilo, zato je ta razgledani mož spodbudil raziskave jezika, pisave in zgodovine, narave, rastlinstva, rudnin; ljudske tradicije, verovanj in običajev, plesov, šeg in navad Slovencev, ter za te daljnosežne načrte uporabil vse sodelavce Feliksa Antona Deva, Valentina Vodnika, Antona Tomaža Linhartarja, Jerneja Kopitarja ...

In prav Jernej Kopitar je nosil največje breme teh razsvetljenskih načrtov ter jih uresničil z izjemnim talentom, trdom in uspehi, tako v Ljubljani kot na Dunaju. Po njegovi zaslugi so bili raziskani in objavljeni stari slovanski in slovenski rokopisi, razkrita slavna slovanska zgodovina in visoki dosežki južnoslovanskih ljudstev in posameznikov, Slovanov in Slovencev, saj je prav na našem tedanjem in sedanjem ozemlju nastala prva slovanska država, na njem sta ustvarjala slovansko pisavo, kulturo in zgodovino slovanska blagove-



prof. Jana Ozimek

stnika iz Carigrada in Rima, Ciril in Metod s svojimi številnimi sodelavci in učenci; tu se je pozneje rodil in odraščal mislec in pridigar izvirnih evangelijev Primož Trubar, oče prve slovenske tiskane ohranjene knjige, pisec prve slovenske slovnice, petnajste na svetu Adam Bohorič, jezikoslovca in prevajalca Svetega pisma v slovenščino in latinico Jurij Dalmatin in Sebastijan Krek; prav na našem slovenskem ozemlju, v Gradcu, je nastala meja med Oksidentom in Orientom, in prav na bregovih naše reke Save meja med evropskim krščanstvom in vzhodnjaškim islamom v krvavi Vojni krajini (1521–1887) ...

Tako je neutrudni Jernej Kopitar, »monstrum scientarium«, ob antično civilizacijo Mediterana, ob zahodno-evropska romanska in germanska plemena, ljudstva in dežele, enakovredno postavil Slovence in Slovence ter spodbudil številne posameznike k domoljubnemu in svobodoljub-

nemu, nesebičnemu jezikovnemu, zgodovinskemu, znanstvenemu in drugemu koristnemu delu...

Pri tem pomembnem raziskovalnem projektu je sodeloval z nadarjenim, izobraženim in neomajnim Vukom Stefanovićem Karadžićem, uglednim srbskim vstajnikom v času Karadjordjevega boja za osvoboditev Srbije, sicer turškim ubežnikom. Spoznala sta se na Dunaju, kamor se je VSK zatekel pred okrutnim turškim maščevanjem, in kjer je bival brez sredstev oz. možnosti za preživetje. Kopitar je v avstrijskem imperiju zanj oseben jamčil s svojo častjo in premoženjem, bil do svoje smrti njegov zvesti prijatelj, sogovornik, mentor, učitelj, mecen in celo financer njegove družine; predvsem pa mu je pomagal do odmevnih filoloških objav, izbire in preoblikovanja žive jezikovne podobe, črkopisa, pravopisa, slovnice, slovarja srbskega jezika; usmerjal ga je v naporih za sistematično zbiranje in mednarodno uveljavitev srbske-

ga umetniškega ustnega slovstva, v vsakomur razumljiv prevod Nove zaveze, kot načrtno potrditev obstoja in zmožnosti ter vsestranske vloge slovanskega jezika ljudstva v srbskih pokrajinah, takrat še v okviru držav pod tujo duhovno in posvetno oblastjo... Naj zaključim ta kratek oris o daljnosežni in domoljubni ustvarjalnosti naših prednikov in Jerneja Kopitarja: v Evropi so ga spoštovali, cenili in posnemali. Visoke ocene njegovega požrtvovalnega znanstvenega dela danes nastajajo po vsem svetu, med Francozi, Rusi, Nemci, Grki, Čehi, Poljaki, Albanci, Italijani ... Tudi mi, njegovi slovenski rojaki, se jim lahko ponosno pridružimo.«

VALENTIN ZARNIK

Kdo je bil dr. Valentin Zarnik?

Valentin Zarnik se je 14. februarja 1837 rodil v Repnjah, revnima staršema. Nekaj let kasneje se je družina preselila v Ljubljano, ker je oče dobil delo v »ljublanski cukrarni«. Starša sta vse otroke vzgajala strogo ter skrbela za njihovo izobrazbo, sama pa sta bila kljub revščini naročena na časopisa Novice in Zgodnjo Danico, ki sta izhajala v slovenskem jeziku.

Mladi Valentin se je po končani osnovni šoli, vpisal na gimnazijo, kjer je kot delavski otrok študiral v najtežjih razmerah. Ker ni dobival štipendije, si je denar služil s poučevanjem drugih dijakov-inštruiranjem. Zvečer pa se je v svoji sobici samoiniciativno učil francoščino, angleščino, italijanščino in tudi nekoliko ruščine. Pouk je takrat v vseh šolah potekal v nemškem jeziku in vsiljevanje nemškega jezika v vsakdanjem življenju je bilo nekaj vsakdanjega. Zato se je v Zarniku razvil močan odpor do ponemčevanja.

Leta 1855 je po uspešno opravljeni maturi Zarnik odšel na Dunaj, kjer je študiral zgodovino in se poglobljal tudi v študij nemškega, francoskega, angleškega in italijanskega slovstva. Ponudili so mu tudi mesto docenta na Univerzi v Padovi, vendar ga je Zarnik zavrnil. Zasledoval je gibanje narodov ter zunanje politične dogodke tedanje dobe. In tako je zanimanje za literaturo zamenjal z zanimanjem za politiko. Menil je, da Slovenci potrebujemo pomoč v boju za narodne pravice, zato se je jeseni 1857 prepisal na pravo. Študij prava je leta 1861 končal in tri leta kasneje doktoriral v Gradcu.

Svojo prvo službo kot vzgojitelj je še isto leto nastopil pri baronu Levinu Rauchu v Lužnici na Hrvaškem. V Zagrebu se je Zarnik družil s svojimi rojaki in hrvaškimi domoljubi ter razvil naklonjenost do južnoslovenske vzajemnosti. Po končani vzgojiteljski službi mu je baron zagotovil profesuro na zagrebški pravni akademiji, ki pa jo je Zarnik zavrnil, saj se ni strinjal z baronovo protinarodno politiko in se odločil, da raje sprejme skromno službo odvetniškega pripravnika in se po šestih letih vrne v domovino.

leta 1867 se je se je preselil v Ljutomer, kjer je našel delo kot odvetniški pripravnik pri odvetniku dr. Jakobu Ploju in strastno poprijel tudi za politično delo. Bil je ustanovni član ter tajnik ljutomerske čitalnice. Ker so bili Slovenci v Ljutomeru pod velikimi pritiski germanizacije in madžarizacije, je zaznal, da bi lahko s prižgano iskro – idejo o taborih, zanetil požar, ki bi se razvnel po vsej deželi. Povezal se je z mariborskimi čitalničarji in skupaj so začeli načrtovati in organizirati tabore – politična zboro-



dr. Vladimir Osolnik

vanja na prostem, s katerimi so želeli ljudem dvigniti samozavest, ponos in občutek veljave ljudske volje pri zahtevanju narodovih pravic. Začelo se je triletno obdobje taborskega gibanja. V okviru taborov so imeli posebno vlogo govorniki, ki so občinstvo ogrevali za idejo narodne skupnosti ter zagovarjali zahtevo po Zedinjeni Sloveniji ter enakopravnosti slovenskega jezika v šolah, uradih in v cerkvi. Zarnik je bil izjemen govornik in udeleženci taborov so ga navdušeno pozdravljali. Govoril je na devetih od osemnajstih taborov, trem pa je tudi predsedoval. Tudi na prvem v Ljutomeru in največjem v Vižmarjih. Po vseh naših pokrajinah je šel o njem glas kot o izbornem ljudskem govorniku in kot očetu slovenskih taborov. Zarnik je do svoje smrti leta 1888 ostal nepopustljiv pri doseganju narodnih pravic in nam Slovencem jih je priboril kar nekaj. Še zadnja zahte-

va slovenskih taborov Zedinjena Slovenija se nam je izpolnila leta 1991, ko smo dobili svojo državo.

Na pobudo Občine Vodice sta Slovenska knjižnica in Knjižnica Vodice, pod okriljem MKL, pripravili razstavo, ki trenutno obiskuje knjižnice na območju Ljubljane, potem pa se bo razstava vrnila v Vodice in možno si bo ogledati še številne dejavnosti in zanimivosti, ki jih je opravljal Zarnik.



Karmen Jančar

Državno tekmovanje za memorial Matevža Haceta

  **URBAN KOGLAR,**
PREDSEDNIK PGD VODICE

Gasilke in gasilci PGD Vodice smo se 22. septembra udeležili državnega gasilskega tekmovanja za memorial Matevža Haceta v Gornji Radgoni. Na tekmovanje sta se uvrstili kar dve naši ekipi (ekipa mladink in ekipa mladincev). Že sama uvrstitev na tako visoko raven tekmovanja je pohvale vredna. Ekipi sta dosegli odlične rezultate! Še enkrat čestitamo našim mladim članicam in članom za tak izjemen dosežek. To je znak, da je prihodnost delovanja našega društva v dobrih rokah in da se nam za prihodnost res ni treba bati. Na vso našo mladino smo gasilke in gasilci PGD Vodice zelo ponosni! Ob tej priložnosti čestitamo vsem ekipam iz naše Gasilske zveze Vodice za udeležbo na tem pomembnem tekmovanju.

Več o samem poteku tekmovanja in rezultatih, ter seveda o našem aktivnem delovanju društva in o drugih pomembnih informacijah lahko preberete na naši spletni strani:

www.pgdvodice.org

Na pomoč!



OPRAVIČILO

V prejšnji številki Kopitarjevega glasa je bil pri avtorju članka z naslovom Gasilska mladina na letovanju narobe podpisan avtor članka Urban Koglar. Pri lekturi pa se je spregledal zadnji odstavek. »Obenem se zahvaljujemo GZ Vodice, ki je omogočila letovanje mladine iz vseh naših društev.« Za nastale napake se iskreno opravičujemo.

Prijetno sobotno popoldne na Veseli harmoniki Skaručna 2018

JANEZ BARLE, DZOKDIP
IGOR MODIC

Že sedmo leto so septembra so v okviru 23. praznika občine Vodice na Skaručni odmevali veseli zveni frajtonarce na tekmovanju Vesela harmonika Skaručna, ki ga organizira Društvo za ohranitev kulturne dediščine in podeželja Skaručna.

Začetek so popestrili člani Godbe Vodice s svojimi vižami, domačnost pa so nam s svojo prisotnostjo pričarali člani Društva narodnih noš in kočijažev občine Vodice. Prireditelj je na prijetno humoren način povezoval naš zdaj že večletni voditelj Boštjan Meglič – Peška. Vsem smo hvaležni za sodelovanje, prav tako pa tudi ekipi PGD Polje, ki so poskrbeli za našo varnost, in tonskima mojstroma, ki sta se potrudila, da so naša ušesa nastopajoče dobro slišala. Z uvodnimi besedami nas je pozdravila predstavnica društva Marcela Barle, nato pa nas je nagovoril tudi župan naše občine Vodice Aco Franc Šuštar.

Letos je tekmovalo 30 tekmovalcev iz vse Slovenije, od Dravograda, Idrije, Loškega Potoka, največ pa jih je prišlo z Gorenjskega. Tudi iz naše občine Vodice sta bila dva tekmovalca. Tekmovali so v štirih kategorijah: 1. kategorija – nad 40 let, 2. kategorija – do 14 let, 3. kategorija – od 14 do 40 let in 4. kategorija – harmonikarji pevci. Andrej Plut, Jože Skubic in Milan Kokalj so kot člani strokovne komisije skrbno prisluhnili vsem nastopajočim in ocenjevali izbor in težo izbora ter izvirnost skladbe, tehnično izvedbo, spretnost in ritmičnost, pripravljenost in muzikalnost odigranih skladb ter celoten umetniški



Zmagovalci 4. kategorije (harmonikarji pevci)

vtis tekmovalcev. Po nastopu vsakega posameznika so nato vsi harmonikarji skupaj pod odrom zaigrali še dve skladbi, in sicer V dolini tihi in Golico.

Po nastopu vseh tekmovalcev nas je, medtem ko je komisija odločala o rezultatih, zabaval ansambel Marcela IN. Marsikateri prisoten se je rad zavrtel ob njihovih ritmih, med njimi tudi člani narodnih noš. Ker pa žejni in lačni vendar nismo mogli čakati na rezultate, je bilo veselo tudi ob točilnem pultu ter ob pultu s hrano. Hvala vsem pridnim rokam za pomoč pri pogostitvi. Tudi na mizah ni manjkalo hrane in pijače, za kar so poskrbele naše pridne 'kelnarce'. Poleg prvih treh mest v vsaki kategoriji sta nagrado za najmlajšega in najstarejšega harmonikarja tekmovanja prejela Leopold Šalamon, ki jih šteje 87, in Gašper Pleško s 7 leti, njuna razlika je še vedno 80 let, tako kot lani.

Po izboru občinstva je nagrado za najprikupnejšega harmonikarja dobil prav naš občan Gašper Pleško iz Zapog. Zelo blizu pa je bil tudi naš drugi nastopajoči iz občine Vodice Henrik Lamovšek.

Poleg pokalov so omenjeni dobili tudi praktične nagrade, ki so jih prispevali naše društvo in donatorji. Priznanje za sodelovanje so prejeli Občina Vodice, Godba Vodice, PGD Polje ter Društvo narodnih noš in kočijažev občine Vodice. Med obiskovalci, ki so nam pomagali s svojim glasom izbrati naj harmonikarja, smo z žrebanjem razdelili 30 nagrad, od simboličnih do malce boljših. Prispevali so jih naše društvo in donatorji. Hvala otročkom za pomoč pri žrebanju listkov.

Po uradnem delu nas je pozno v noč zabaval ansambel Marcela IN.

Iskrena hvala donatorjem, članom društva, prijateljem in vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali.



Najstarejši in najmlajši udeleženec tekmovanja z voditeljem Peško v ozadju

Priprave se namreč začnejo že v četrtek s postavitvijo šotora, pri čemer nam že vse od začetka od leta 2012 pomagajo naši pridni člani močnejšega spola. V petek se priprave nadaljujejo s postavitvijo miz, odra, šanka, kuhinje, nameščanjem bal, rož, koruze, buč, jabolk, starih stvari, ki spadajo ob oder – lojtrnik, sod, košare. Hvala vsem, ki ste nam karkoli bodisi posodili bodisi podarili.

Letos nam je v petek zvečer nagnala strah v kosti nevihta z močnim vetrom, vendar se je na koncu vse srečno izteklo.

Sobota je seveda glavni dan za delo, pa tudi veselja po uspešno izpeljani prireditvi ne manjka, pa naj bo to smeh ali ples. Vsak se sprošča na svoj način.

V nedeljo se vsi utrujeni in polni novih vtisov s sobotnega dne zberemo, da vse pospravimo in zaključimo tudi neuradni del prireditve.

Hvala vsem, ki ste se udeležili prireditve.



Zmagovalci 3. kategorije (od 14 do 40 let)



Komisija v zasedbi Jože Skubic, Milan Kokalj in Andrej Plut



Za veselo razpoloženje je poskrbel ansambel Marcela IN



Zmagovalci 1. kategorije (nad 40 let)



Zmagovalci 2. kategorije (do 14 let)

Rezultati tekmovanja

1. kategorija(nad 40 let):

1. MARIJAN ROZMAN
2. JOŽEF FAJDIGA
3. STANE MAKOVEC

2. kategorija(do 14 let):

1. DANAJA GREBENC
2. JAN ZGONC
3. GAŠPER ŠTAJNAR

3. kategorija(od 14 do 40 let):

1. LUKA MLAKAR
2. NEJC PIRC
3. BENJAMIN KRHN

4. kategorija(harmonikarji – pevci):

1. ALBIN ŠKRJANEC
2. JOŽEF REKAR
3. GAŠPER PLEŠKO

Nagrade so prejeli še:

**NAJBOLJŠI HARMONIKAR PO
IZBORU OBČINSTVA:**

GAŠPER PLEŠKO

**NAJMLAJŠI UDELEŽENEC
TEKMOVANJA:**

GAŠPER PLEŠKO

**NAJSTAREJŠI UDELEŽENEC
TEKMOVANJA:**

LEOPOLD ŠALAMON

DONATORJI VESELE HARMONIKE SKARUČNA 2018:

OBČINA VODICE, EUROPLAKAT, d. o. o., RESTAVRACIJA MARJETICA KUČI, d. o. o., ZVEZA SINDIKATOV VSEH GLASBENIKOV SLOVENIJE, ELEKTROEROZIJA MARJETIČ IGOR, s. p., RIBOGOJNICA POVODJE, MIRAN PETROVIČ, s. p., XLAB, d. o. o., LABORATORIJSKA TEHNIKA BURNIK, d. o. o., GRADBENIŠTVO KUHTA, d. o. o., ALU OKNA, VRATA VOJKO REMŠKAR, s. p., STORITVE Z GRADBENO MEHANIZACIJO, MITJA POTRČ, s. p., AVTOPREVOZNIŠTVO IN LTGM, TOMAŽ MUŠIČ, s. p., VRTNARSTVO, BORIS PUSTOVRH, s. p., VZDRŽEVANJE CEST IN ZELENIC PODGORŠEK MARJAN, s. p., AVTOPREVOZNIŠTVO MARJAN BERGANT, s. p., TISKARNA MARTIN ARTELJ, s. p., STELE PLEŠK, d. o. o., MENGEŠ, TESARSTVO IN KROVSTVO ŠTEBE IGOR, s. p., GOSTILNA ŽAGAR SLAVKO, s. p., DR KONEKT, d. o. o., TRANSPORT JERMAN, d. o. o., SANIMAR ROBERT BERGANT, s. p., TRANSPORT, TINEX, d. o. o., ŠENČUR, PEČARSTVO BOŠTJAN FUJAN, s. p., CAMPO LJUBLJANA, d. o. o., ZAVRH POD ŠMARNO GORO, ŠUŠTAR INŽENIRING, d. o. o., OKREPČEVALNICA JUR ZORMAN, d. o. o., ROBOMAC, d. o. o., GROSUPLJE, AVTOSERVIS BEJA, d. o. o., ZAVRH POD ŠMARNO GORO, STORITVE Z GRADBENO MEHANIZACIJO JAKA OVIJAČ, s. p., KLJUČAVNIČARSTVO MIRAN VERTAČNIK, s. p., KA OLJE, d. o. o., AVTOSERVIS ŠTUNFI, d. o. o., ZAKLJUČNA DELA V GRADBENIŠTVU JAGODIČ IGOR, d. o. o., MIZARSTVO STARE TOMAŽ, s. p., GOSTILNA JOŽE GRAD, s. p., VRTNARSTVO, DAVOR PUSTOVRH, s. p., BOVIS, d. o. o., ARCH STUDIO, d. o. o., VINOGRADNIŠTVO GRAMC, KOSTANJEVICA, TRTA, d. o. o., DRUŽINA KOSEC, TRGOVINA BOLERO, MOJCA PODGORŠEK, s. p., KIBUBA, TELEKOM SLOVENIJE, ŠTACUNCA PR MIMI, ZAVAROVALNICA TRIGLAV, d. d., ELEKTRO LJUBLJANA, d. d., MCLOW, d. o. o.

Nogometni turnir za pokal Občine Vodice 2018

✂️ 📷 JURE ČERNIVEC

Športno društvo Repnje – Dobruša je v nedeljo, 9. septembra, organiziralo nogometni turnir za pokal Občine Vodice. Turnir je potekal na asfaltnem igrišču pri gasilskem domu v Repnjah. Na turnir se je prijavilo 12 ekip, ki so bile razvrščene v štiri skupine po tri. V četrtfinale sta se uvrstili najboljši dve ekipi iz vsake skupine. Končne zmage so se veselili igralci ekipe AM-DE, ki so v finalu premagali ekipo FC Smlednik. V tekmi za tretje mesto (streljali so se kazenski streli) pa je bila ekipa Gradbeništvo Selvedin boljša od ekipe Galaktiki. Nagrado za najboljšega vratarja turnirja je prejel Dejan Gakovič iz ekipe Galaktiki, ki nas je poleg odličnih obramb, razveseljeval tudi z odličnim pregledom nad igro. Nagrado za najboljšega strelca turnirja je prejel Sašo Kovačevič iz ekipe AM-DE, ki je samo od četrtfinala naprej zabil osem zadetkov. Nagrado za najboljšega igralca turnirja je prejel Matej Sironič prav tako iz ekipe AM-DE.

Da so igralci lažje zdržali napore turnirja, je za okrepčilo poskrbelo Športno društvo Repnje – Dobruša, ki je vsem igralcem zagotovilo brezplačno malico.

KONČNI REZULTATI:

1. mesto: AM-DE
2. mesto: FC Smlednik
3. mesto: Gradbeništvo Selvedin
4. mesto: Galaktiki

Več o turnirju z galerijo slik, si lahko ogledate tudi na spletni strani: <http://www.nogomet.repnje.si/>

Ob tej priložnosti pa bi se radi še enkrat zahvalili vsem sponzorjem, ki so omogočili izpeljavo turnirja na takem nivoju.



17. Mnogoboj GZ Vodice

✎ ROMAN BALIŽ
📷 JURE ČERNIVEC

Letošnji gasilski mnogoboj Gasilske zveze Vodice je na željo domačega društva potekal v Repnjah. Edino tekmovanje naše gasilske zveze, kjer je gasilec odvisen le od samega sebe, je potekalo na lepo sončno soboto, 8. septembra.

Proga od tekmovalca zahteva kar veliko. Najpomembnejša je dobra psihofizična pripravljenost, saj smo poleg različno zahtevnih nalog obremenjeni s težo zaščitne opreme – zaščita obleka z dodatki tehta skoraj 15 kg, izolirni dihalni aparat dodatnih 10–15 kg. Druga stvar, ki jo kot tekmovalec potrebuješ na gasilskem mnogoboju, je seveda dobro znanje gasilskih veščin. Spajanja cevi in vezanja vozlov se res naučimo že v pionirskih letih, a če dodamo prej navedene obremenitve, je potrebno kar nekaj treningov in izkušenj, če želiš biti konkurenčen najboljšim. Tretji pomemben element je sreča. Sodniki hitro opazijo napake in te kaznujejo s pribitkom točk, vendar sama proga omogoča tudi nekaj nagrade. Največ odbitka, kjer se včasih tudi odločajo zmage, prinese metanje cevi. Z redkim in odličnim metom lahko pridobimo celo minuto. Kljub zahtevnosti tekmovanja se gasilci radi odzovemo in tekmujemo. Letos je v treh kategorijah nastopilo 25 tekmovalcev – 7 članic, 15 članov A (18 do 39 let) in 3 člani B (40 let in več). Gasilec ta vrsta tekmovanja omogoča dokaj sproščeno druženje, s kančkom tekmovalnega pridiha. Po končanem tekmovanju se v neskončnih debatah išče najboljša taktika za spopadanje s progo. Seveda,



še rezultati! Najboljše si oglejte v spodnji tabeli, drugi so dostopni na spodaj navedenih spletnih straneh. Letos je PGD Repnje – Dobruša v posebnem seštevku s pokali nagradilo tudi najboljša društva.



ME-STO	ČLANICE	ČLANI A	ČLANI B	EKIPNO
1.	Manca Zmrzlikar PGD Šinkov Turn	Gašper Škrjanec PGD Repnje-Dobruša	Simon Drešar PGD Polje	PGD Vodice
2	Saša Kovačević PGD Šinkov Turn	Dominik Kert PGD Šinkov Turn	Damijan Jagodic PGD Vodice	PGD Repnje-Dobruša
3	Maša Pintač PGD Repnje-Dobruša	Andrej Kralj PGD Repnje-Dobruša	Matevž Janhar PGD Vodice	PGD Šinkov Turn

Za druge rezultate in kakšno sliko več pa obiščite spletno stran PGD Repnje – Dobruša na naslovu www.repnje.si ali GZ Vodice na naslovu www.gzvodice.org.

Poletne aktivnosti DU Bukovica – Šinkov Turn

  MALČI LESKOVEC

Kot vsako leto smo tudi letos avgusta pripravili piknik za naše članke DU. Imeli smo prijeten, ne prevroč dan. Povabili smo tudi vse predstavnike sosednjih DU, ki so se številno odzvali povabilu. Vsi pohvalijo našo organizacijo in gostoljubnost, zato radi pridejo na naš piknik. Pripravili smo kratek kulturni program. Pevci so zapeli več pesmi, recitatorki Malči in Silva pa sta pripovedovali smešnice in pripovedi. Hrano z žara so nam pripravili iz mesarije Selak. Za veselo razpoloženje pa sta poskrbela glasbenika Robi in Adela. Ob zvokih vesele glasbe je razpoloženje rastlo in nas zvabilo na plesišče.

Tudi srečelov smo pripravili. Dobitke prispevajo in pripravijo člani DU in donatorji. Ob dobitkih smo se organizatorji tudi nasmejali, kajti zamisli in ideje so bile presenetljive. V zadovoljstvo vseh smo imeli prijeten dan. V izvedbo piknika je bilo vloženega mnogo truda, a je bil poplačan ob zadovoljstvu in pohvalah udeležencev. Na prvi šolski dan, 3. septembra, smo člani DU na vseh križiščih poskrbeli za varno pot otrok v šolo in domov. Enkrat na mesec se zberemo člani DU pri Anzelnu, kjer nam pripravijo hrustljave postrvi. Prav tako se pri Anzelnu vsak mesec srečujejo naši člani, ki nimajo več partnerjev. V prijetnem klepetu si popestrijo dan in izmenjajo novice.

DU Gameljne – Rašica je nas, kakor tudi druga sosednja društva, povabilo na srečanje v spomin na požig vasi Rašica. Rašica je bila med drugo svetovno vojno prva slovenska vas,



Rašica – obletnica požiga

ki so jo zasegli Nemci l. 1941 in jo 20. septembra tudi požgali, domačine pa izgnali v Bosno in na Hrvaško. 75 let je minilo od tega tragičnega dogodka, vas je obnovljena, težki spomini pa ostajajo. V prijetnem druženju pod kostanji v gostilni Špan smo se okrepčali po peš prehojeni poti, poklepetali in izmenjali pozdrave s sosednjimi udeleženci.

Redno vsak mesec obiščemo in s skromnim darilom obdarujemo vse starostnike stare 90 in več let. Obiskov so vsi zelo veseli, saj jim popestrimo dan in preženemo monotono dneva.

Naši balinarji so sodelovali na turnirju trojk za pokal občine Vodice 2018 in dosegli četrto mesto in pokal.



Piknik (avgust 2018)

Poročilo o poteku projekta Košarkarski turnir 3x3 Vodice 2018

✎  MATIJA KOSMAČ

Tudi dež ni prengal organizatorjev in košarkarjev pred izvedbo še enega v vrsti košarkarskih turnirjev v občini Vodice. Ta je bil še tretji po vrsti v organizaciji Roka Jeraja in Matije Kosmača, s pomočjo vestne organizacijske ekipe in športnega društva Victoria Club.

V Vodicah smo 25. avgusta spet lahko videli lepo število odličnih košarkarskih ekip, ki so med letošnjo sezono beležile odlične rezultate. Organizacijskemu odboru je v vodiško šolsko dvorano uspelo zvabiti dve izmed najboljših osmih ekip na ravni članskega državnega prvenstva v košarki 3 na 3 in državne prvake v kategoriji rekreativcev, prav tako v sklopu državnega prvenstva. Skupno število prijavljenih ekip se je po številnih odjavah ustavilo pri številki 11.

Zaradi dežja je bil turnir izpeljan v vodiški šolski dvorani, ki je bila ravno še dovolj velika za vse košarkarje in njihove navijače. Ekipa so se najprej pomerile v skupinskem delu, nato so sledili, četrtfinale, polfinale, tekma za tretje mesto in finale. Za nemoten potek tekmovanja so bili zadolženi zapisnikarji in merilci časa in dva licencirana sodnika za sojenje košarke 3x3.

V finalu je zaslužno slavila ekipa z izkušnjami iz mednarodnih tekem na najvišji ravni 3x3 Oreka Semič v postavi: David Mervar, Žan Petejan, Matic Lozar in Martin Mežan. V finalu so bili boljši od starih znancev iz državnega prvenstva, ekipe Kamnoseštvo Pavlin Gobovce, tretje mesto pa so zasedli aktualni državni prvaki



v kategoriji rekreativcev, ekipa Vigo iz Kamnika. Domači predstavniki so žal tekmovanje končali v izločilnih bojih.

Poleg klasičnega tekmovalnega dela je bilo tudi letos na sporedu tekmovanje v metanju trojčk. Zmagovalec je postal Mark Hudobivnik, ki je tako naslovu državnega prvaka v metanju trojčk, dodal še vodiškega. Taisti košarkar iz vrst ekipe Kamnoseštvo Pavlin Gobovce je svojo natančnost potrdil še v tekmovanju pri metu s sredine igrišča.

Sobotno dogajanje se je končalo v prostorih gostinskega obrata BarBarA, ki je za lakoto in žejo skrbel skozi celoten dan, kjer je bila podelitev nagrad najboljšim. Vodiška občina in sponzorji so omogočili denarni sklad

v višini 400 evrov in številne praktične nagrade, ki smo jih z veseljem predali v roke najzaslužnejšim.

Ob trenutni podpori občine, zvestih sponzorjev, ŠD Victoria Cluba in prostovoljcev, ki vsako leto omogočijo izvedbo turnirja, smo prepričani, da bo košarkarski turnir prihodnje leto še atraktivnejši!

Končna uvrstitev:

1. 3x3 Oreka Semič
2. Kamnoseštvo Pavlin Gobovce
3. Vigo

Zmagovalec v metu trojčk in metu s sredine:

Mark Hudobivnik
(Kamnoseštvo Pavlin)

Godba Vodice vseeno na Triglavu

✎ ANDREJ GYERGYEK
📷 ČLANI ODPRAVE

Čeprav nam godbenikom zaradi slabega vremena našega vzpona in nastopa na Triglavu ni uspelo izvesti v sprva zastavljenem obsegu, smo bili odločeni, da nam vrh Slovenije letos ne uide.

V primerjavi s prvim vzponom leta 1988, ko se je s Pokljuke preko Kredarice na Triglav odpravilo 28 godbenikov, od tega 22 prvič, nas je v sredo, 12. septembra 2018, iz doline Krma preko Planike na vrh odšlo 13, od tega dva prvič. Tokrat smo se na vrh odpravili brez instrumentov. Kot zanimivost velja dodati, da so bili z nami trije člani, ki so bili na Triglavu že leta 1988: Jože Erce, Jože Fuleki, Boštjan Peterlin, Janez Bilban in Drago Pirc. Cel dan nas je razvajalo sonce in tudi z vrha je bil odličen razgled.



7. gasilski nogometni turnir

✎ 📷 ROMAN BALIŽ

V petek, 7. septembra, smo v Repnjah znova organizirali nogometni turnir za gasilce. Namen turnirja je že od samega začetka enak – da se v sproščenem okolju srečamo z gasilci od blizu in daleč, malo pošportamo in kakšno rečemo. Na letošnjem turnirju so nastopala društva iz treh gasilskih zvez. Našo so zastopala PGD Polje, PGD Šinkov Turn in domači PGD Repnje – Dobruša. Čast sosednje GZ Medvode so branili PGD Preska – Medvode in PGD Smlednik. Najbolj oddalje-



no društvo, PGD Jošt, pa prihaja iz GZ MO Kranj.

Turnir je lepo potekal, vendar nam jo je zagodlo vreme. Sredi turnirja, ko so ostale samo še najboljše štiri ekipe, se je močno ulil dež, ki kar ni prenehal. Zato smo bili primorani turnir prekiniti. Nadaljevali smo ga skoraj mesec kasneje, in sicer 3. oktobra, in tako odigrali tekme od polfinala naprej. Najbolj se je veselilo društvo PGD Polje, ki je v finalu premagalo PGD Šinkov Turn in že tretjič v zgodovini turnirjev dvignilo najvišji pokal. V boju za tretje mesto je bilo boljše PGD Smlednik, tako da je na nehvaležnem četrtem pristalo domače društvo iz Repenj.

Vsi rezultati so objavljeni na spletni strani PGD Repnje – Dobruša – www.repnje.si.



Športne prireditve v klubu Kubu

 **TENIS KLUB KUBU VODICE**
 **TINA KOSEC**

Mesec september so Klub Kubu zaznamovale športne prireditve ob prazniku občine Vodice:

- Šahovski turnir
- Balinarski turnir
- Turnir trojk v odbojki na mivki
- Teniški turnir posameznikov

V nedeljo, 2. septembra, sta potekala **BALINARSKI in ŠAHOVSKI TURNIR.**

Balinarskega turnirja se je udeležilo šest ekip iz občine Vodice: BK Kubu, BK Kubu upokojenci, BK Strahovica, Lovska družina Vodice, DU Vodice in DU Bukovica Šinkov – Turn. Tekme so potekale na baliniščih kluba Kubu.



Rezultati turnirja:

1. mesto ekipa **BK STRAHOVICA**
2. mesto ekipa **BK KUBU UPOKOJENCI**
3. mesto ekipa **BK KUBU**

ŠAHOVSKEGA TURNIRJA se je udeležilo deset tekmovalcev. Igrali so vsak z vsakim. Turnir je vodil Jan Gantar.

Rezultati turnirja:

1. mesto **JAN GANTAR**
2. mesto **MARJAN JERAJ**
3. mesto **BORIS HERCEG**

V nedeljo, 9. septembra, popoldan je potekal **TURNIR TROJK V ODBOJKI NA MIVKI**. Tokrat se je pomerilo šest ekip. Turnir je potekal po sistemu, da se je »vsaka ekipa pomerila z vsako«. Igralce so pri igri spodbujali glasni navijači.

Rezultati turnirja:

1. mesto ekipa **BUGOVICA**
2. mesto ekipa **ACH2**
3. mesto ekipa **4B**

TENIŠKI TURNIR POSAMEZNIKOV je potekal v soboto, 29. septembra. Med seboj se je pomerilo osem tekmovalcev. Igrali so po sistemu izpadanja. V zadnji tekmi sta se pomerila Blaž Janhar in Igor Pintač.

Rezultati turnirja:

1. mesto **BLAŽ JANHAR**
2. mesto **IGOR PINTAČ**
3. mesto **PAVLE PARADIŽ**

Najboljši so prejeli majice občine Vodice in pokale. Vsem se zahvaljujemo za sodelovanje in čestitamo najboljšim. Važno je sodelovati, ne zmagati. Upokojenci v **BK Kubu** zaključujejo so tekme v Veteranski ligi devetih



občin. V njej tekmujejo z ekipami MDI Mengeš, Mengeš 2, Mengeš 3, Trzin, MDI Domžale, Domžale in ekipo gostilne Gašper. V spomladanskem delu so zasedli odlično drugo mesto. Da so tako uspešni, je potrebno kar nekaj treningov, ki jih imajo ob torkih in četrtkih. Če bi se jim želeli pridružiti, lepo vabljeni.

Aktivnosti se z zunanjih površin se selijo v notranje prostore Kluba KUBU. Športni navdušenci lahko izbirate med obiskom **FITNESA, SKU-**

PINSKIH VADB ali **INDIVIDUALNO VADBO**.

Tu lahko izbirate med:

- step izzivom,
- tzn stepom,
- metaboličnim treningom,
- vadbo za zlata leta,
- pilatesom,
- jogo.

Za sprostitev si privoščite oddih v finski ali infra **SAVNI**.



Osvojeni Mangart (2678 m), Visoki Kanin (2585 m), Jezerska Kočna (2540 m) in Grintovec (2558 m)

 **JOŽE ROŽMANEC**

Avgusta je vrhunec pohodniške sezone, zato smo tudi pohodniki iz DU Vodice v tem času izbrali ture v visokogorje. Kondicijo, ki smo jo nabirali preko celega leta, smo izkoristili za obisk nekaterih naših najvišjih vrhov. Vsak od v avgustu obiskanih vrhov je bil višji od 2500 m.

Prvi med njimi je bil Mangart, ki smo ga izbrali zaradi lažjega dostopa, saj nas cesta pripelje skoraj 2000 m visoko. Zgodnji jutranji odhod iz Vodic (ob 5. uri) preko mejnega prehoda Predel na Mangartsko sedlo nam je omogočil, da smo pohod začeli dovolj zgodaj, da smo se izognili gneči pri vstopu v steno. Avtomobile smo pustili na parkirišču pod planinsko kočo in se odpravili v smeri pristoja proti vrhu. Odločili smo se, da se povzpemo po plezalni slovenski smeri na vrh in se spustimo po italijanski smeri nazaj do planinske koče. Pri razcepu poti smo krenili v smeri razpoke v steni Mangarta, kjer se začne slovenska smer. Priznam, da mi ni bilo jasno, kje je v tej steni speljana pot proti vrhu. Pred vstopom v steno smo zložili pohodne palice v nahrbtnike in si nadeli zaščitne plezalne čelade – za vsak primer, če bi z višine priletel nenamerno odkrušen kamenček ali bog ne daj, kakšna skala. Pot se je hitro postavila pokonci, in ker je dobro varovana z jeklenicami, smo kar hitro napredovali. Višje ko smo bili, lepši je bil razgled, ki pa



Spominska fotografija po uspešni osvojitvi vrha Mangarta

ni ravno za vrtoglave, čeprav je pot večji del speljana po razpoki v steni. Po nekaj urah vzpona smo premagali približno 700 m višinske razlike in vsi zmagoslavno dosegli vrh. Tudi Janez, ki bo letos dopolnil 80 let, je uspešno preplezal slovensko smer. Na vrhu pa je bila neverjetna gneča, saj je vrh po italijanski smeri dokaj lahko dosegljiv, kar smo spoznali, ko smo se vračali v dolino. Z vrha smo imeli lep razgled na okoliške vršace, še posebej pa na sosednji Jalovec in na Mangartska jezera pod severno steno. Še posnetek za spomin z vrha in naprej, novim dogodivščinam naproti.

Dober teden kasneje smo spet odpravili na bovški konec, tokrat na Visoki Kanin. Tudi tukaj smo si pomagali s tehniko in se do višine okoli

2200 m povzpeli s kabinsko žičnico. Od zgornje postaje žičnice je še slabe tri ure hoje do Visokega Kanina. Po prečanju melišča in kamnitega praga v smeri proti planinski koči se pot usmeri proti zahodu s prečanjem melišča in grebena. Nekaj časa je dokaj lahka pot, ki pa se pred samim vrhom dodobra zaplete, saj je treba kar precej spretnosti in previdnosti pri prehodu okoli razmetanih kamnitih skladov, preden se nam uspe povzpeti na vrh. Trud je poplačan z lepim razgledom – tudi proti Mangartu in Jalovcu.

Za konec avgusta smo izbrali bolj zahtevno pot, ki smo jo razdelili na dva dela. Prvi dan smo se popoldne odpravili na Jezersko, kjer smo v Ravenski Kočni pustili avtomobile na urejenem parkirišču in se odpravili

do Češke koč. V koči smo prenočili. Zgodaj zjutraj smo se odpravili proti predvidenima ciljema: Kočni in Grintovcu. Ko stopiš na prag koč in se zastrmiš v severna ostenja, kamor si namenjen, si enostavno ne predstavljaš, kje je razpeljana steza do vrhov. Začetek poti je speljan preko melišča nad koč, ki pa po kakšni uri hoje zaide v bolj razbrazdan svet. Pot je lepo speljana in na izpostavljenih mestih dobro varovana z jeklenicami. Po približno treh urah hoje smo prispeli do razpotja (Zdolška škrbina). Nekaj naših članov se je odpravilo levo proti Grintovcu, nekaj pa nas je krenilo desno, čez greben, od koder smo že zagledali vrh Kočne, a do tam je bilo še kar nekaj hoje. Preplaziti smo se morali tudi skozi znameniti trebušasti prehod, saj je



Gneča na »romarski« italijanski smeri



Pohodniki DU Vodice v slovenski smeri

na tem mestu tako nizek strop, da moraš del poti preiti po vseh štirih oziroma se plaziti po trebuhu. Zanimiva izkušnja. Po tem prehodu je potrebno prečiti melišče in se pred samim vrhom še povzpeti po kamniti poti opremljeno z jeklenico. Sam vrh je netipičen za vrh druge najvišje gore v Kamniških planinah, saj je bolj podoben nanesenemu kupu kamnja in skal, ki so na vrhu nekoliko poravnane. Ker so se z juga podile meglice, smo se, po vpisu v vpisno knjigo in po slikanju za spomin, kaj hitro odpravili proti Češki koči, kjer smo se sešli z ekipo, ki je obiskala Grintovec. Tako smo isti dan obiskali kar dve gori. Zaradi grozečih oblakov in napovedanega slabega vremena se nismo nič obirali in smo jo hitro pobrisali v dolino. Lepa tura in uspešen dan, dež pa nas je dobil šele, ko smo bili že doma.

Bliža se jesen in tako tudi nekoliko manj zahtevni pohodi. Če bo na poti kaj zanimivega, se znova oglasim.



Pri vstopu v slovensko plezalno smer v Mangartu

Piknik treh društev

 SAŠA KOVAČEVIĆ,
PRESEDNICA
PGD ŠINKOV TURN

V naši občini deluje kar 30 različnih društev, ki so gibalo vsega dogajanja. Naše medsebojno povezovanje v skupne projekte dokazuje vnemo po doprinosu celotni skupnosti. Tako sodelovanje je sedaj že običajna praksa PGD Šinkov Turn, Smučarskega društva Strahovica in Lvske družine Vodice, ki smo letos že drugo leto zapored organizirali *piknik treh društev*.

Ko nas je septembra vreme prisililo, da smo dogodek že enkrat prestavili, se v soboto, 6. oktobra, nismo pustili prestrašiti. Dež, ki je začel padati slabe pol ure pred začetkom piknika, je pravzaprav poskrbel za edinstveno okoliščino, ki nas je prisilila, da smo se vsi dokaj na tesno skupaj posedli pod streho. Kmalu so bila omizja polna pomešane družbe – lovcev, športnikov, gasilcev iz cele naše zveze in njihovih prijateljev.

Z dokaj zahtevnim kvizom s tematiko gasilstva in (ne)znanimi lovskimi in »strahovškimi« dejstvi smo se še bolje spoznali. Vse skupaj smo začeli z uživanjem ob edinstveni trojni kulinariki – drzni divjačinski rižoti, domačem jagenjčku in verjetno zadnjih letošnjih čevapčičih.

Vsa tri društva smo znova dokazala močno predanost svojemu delu in izpeljala dogodek, ki je ustvaril prostor in čas za povezovanje ljudi, ki se sicer srečujejo na poteh naše občine.



LD Vodice, SD Strahovica in PGD Šinkov Turn se zahvaljujemo vsem vpletenim za pomoč pri izvedbi in še posebej vsem, ki so prišli ter tako podprli naša prizadevanja po celo-

tnejši skupnosti ter to priložnost seveda za točno to tudi izkoristili.

Prihodnje leto se nam pridružite tudi vi!



Projekt **Kar boli svet, boli tudi mene** na OŠ Vodice

  KATJA BERNARD

Vsako jutro sonce vzide in obsije ta naš čudovit planet. Na njem skupaj uživamo darove življenja ljudi, živali, rastline in vsa narava. Na žalost pa ni za vse prebivalce planeta Zemlje tako. Vojne in nasilja, ki se dogajajo v svetu, povzročajo veliko trpljenja in stisk.

Učenci osmih razredov Osnovne šole Vodice so v petek, 8. junija 2018, sodelovali v projektu Kar boli svet, boli tudi mene. Na delavnicah so pod vodstvom članov Ekološko kulturnega društva Za boljši svet Maribor, odkrivali medsebojno povezanost ljudi po svetu, ter se pogovarjali o spoštovanju pripadnikov različnih etničnih in rasnih skupin, beguncev in migrantov. V okviru delavnic so pod spretnimi in kreativnimi prsti mladih nastali tudi čudoviti izdelki, kot so pesmi, spisi, ilustracije in stripi, ki govorijo o enosti sveta in enakosti med ljudmi. Člani društva so za učence odigrali dramatizirano predstavo, ki jim je pomagala bolje razumeti pojave sovražnega govora in trpljenje ljudi, ki iščejo boljše možnosti za preživetje. Vsi skupaj smo iskali rešitve za ustvarjanje bolj pravične in odprte družbe.

Projekt Kar boli svet, boli tudi mene! je sofinanciral Urad Vlade RS za komuniciranje. Več o njem si lahko preberete na www.karbolisvet-bolitudimene.forbetterworld.si.

Vsem sodelujočim se najlepše zahvaljujemo za prispevek k organizaciji in izvedbi projekta.



KAR BOLI svet, BOLI TUDI mene!



www.karbolisvet-bolitudimene.forbetterworld.si

»Projekt sofinancira Urad Vlade RS za komuniciranje v okviru prizadevanj za spoštovanje in sprejemanje pripadnikov različnih etničnih skupin, beguncev in migrantov.«



REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE RS ZA KOMUNICIRANJE



20 let projekta zdrava šola na Osnovni šoli Vodice

 JANA POTOČNIK
 OŠ VODICE

Projekt mreže Zdravih šol deluje pod okriljem Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Vanj so vključene šole, ki zavestno, načrtno in usmerjeno promovirajo zdravje. OŠ Vodice se je v mrežo vključila leta 1998, torej letos obeležujemo 20-letnico sodelovanja. V preteklosti se je v vlogi koordinatorjev zvrstilo kar nekaj učiteljev: Irena Winkler, Vika Ciperle, Gregor Bizant in Miha Kimovec, trenutna koordinatorica je Irma Janežič.

Zdravje, gibanje in varnost so področja, ki so pomembna za vse generacije. Ker letošnji šolski koledar predvideva tri delovne sobote, smo eno namenili aktivnostim s tega področja in jih združili v tehniški dan.

Sobotni delovni dan smo začeli z vajo evakuacije, pri kateri so sodelovali tudi člani Prostovoljnega gasilskega društva Vodice. Vaja je potekala hitro, brez posebnosti. Po analizi so se začele delavnice. Področje gibanja je prevzela plesna šola Studio Ritem s svojimi plesnimi učitelji, ki so sodelujočim dokazali, da tudi ples lahko blagodejno vpliva na zdravje.

Nad organizacijo delavnic je, ob pomoči šolskega tima Zdrave šole, bde la vodja Irma Janežič. Delavnice so bile prilagojene starostnim skupinam, vse pa so zajemale vsebine, ki so letos rdeča nit Zdrave šole – duševno zdravje, prehrana in gibanje.

Prvošolce je obiskala gospa Tjaša Bevc in jim predstavila projekt Ho-



Koliko sladkorja je v sladkih pijačah (2. razred)

botnice za nedonošenčke. Ker mali prstki še ne obvladajo kvačkanja, so izdelali vsak svojo papirnato ho-

botnico. Drugošolci so s pomočjo učitelja Gregorja Bizanta spoznava li, koliko sladkorja vsebujejo sladke



pijače. Kako pomembni sta zdrava hrbtenica in pravilna drža, predvsem pa pravilno nošenje šolske torbe, so skozi vaje spoznavali tretješolci ob vodenju učiteljice Joži Nastran Brank. Četrtošolce je obiskala gospa Katrin Modic iz projekta Bontonček, ki deluje v okviru Društva za teorijo in kulturo hendikepa. Učenci so tako spoznali najrazličnejše situacije, v katerih se znajdejo hendikepirani. Petošolci so odkrivali naravno kozmetiko in zelišča ter pod mentorstvom gospe Simone Šilc izdelali vazelin za ustnice. Temeljni postopki oživljanja so bili tema, s katerimi so se seznanjali šestošolci. V svet prve pomoči jih je popeljala učiteljica Jana Potočnik. Projekt Za Slovenijo brez tobaka, ki deluje pod okriljem NIJZ, so spoznavali sedmošolci. Delavnico je vodil nekdanji učenec Andrej Gyergyek. Doping je področje, po katerem vse pogosteje posegajo tudi rekreativci. Osmošolcem je fair play, doping in njegove posledice predstavil učitelj Miha Kimovec. O varni, odgovorni in učinkoviti rabi spleta je devetošolce seznanil član skupine Varni internet.

Eno uro so oddelki na razrednih urah izvajali vsebine o zdravem življenju glede na razredne interese in dinamiko. Med drugim so izvajali socialne in družabne igre, ustvarjali na temo zdrave šole, učenci 8. b so posneli tudi filmček dopoldanskega dogajanja na šoli. Delavnice so bile aktivne in dopoldne je zelo hitro minilo. Hvala vsem izvajalcem za dragoceni čas in atraktivne delavnice, ki so koristile tako učencem kot tudi drugim zaposlenim na šoli. Hvala tudi gasilcem PGD Vodice za pomoč pri izvedbi evakuacije.



Člani PGD Vodice na vaji evakuacije



Montaža posnetkov



Doping in fair play (8. razred)

Romanje po Avstriji

  **MARIJA GYERGYEK**

Letos smo se na romanje konec avgusta odpravili petič, tako da že lahko rečemo, da naša romanja postajajo tradicionalna. Tokrat nas je pot vodila v Avstrijo – prek Grossglocknerja in Krimmlskih slapov do Innsbrucka in naprej do doline Ötztal na Tirolskem, kjer so leta 1991 našli ledenega človeka, imenovanega Ötzi.

Naš letošnji cilj je bil nekoliko bližje kot v preteklih letih, zato smo se na pot odpravili v zgodnjih jutranjih urah, celotno romanje pa je trajalo tri dni. Prva postaja je bil Heiligenblut (Sveta kri) – kraj, ki leži na nadmorski višini 1288 m ob vznožju Velikega Kleka (Grossglockner) nedaleč stran od ledenika Pasterze, kjer se nam je zjutraj ponudil čudovit razgled na Grossglockner (3798 m), katerega vrh se je kasneje ovil v meglo. V cerkvi svetega Vincenca, v kateri so shranjene relikvije svete Rešnje krvi in kraju daje značilno podobo, smo imeli jutranjo mašo. Heiligenblut je začetna točka panoramske ceste Grossglockner Hochalpenstrasse, po kateri smo nadaljevali pot do razgledne točke Kaiser-Franz-Josefs-Höhe, kjer smo uživali v veličastnem pogledu na ledenik Pasterze, pogled na vrh pa so zastirali oblaki, ki so se umaknili le za kratek čas. Posebno navdušenje so poželi svizci, ki niso zavijali čokolade, so nas pa čakali ob poti, nam pozirali in prosjčili za hrano. Na razglednem stolpu Wilhelm-Swarovski-Beobachtungswarte na višini 2370 m so nam moderne optične naprave omogočile spektakularen razgled na visokogorski svet.



Skupinska fotografija

Naprej nas je pot vodila skozi predor Hochtorn na 2504 metrih nadmorske višine in mimo najvišje točke na cesti Edelweisspitze, ki se nahaja na višini 2571 metrov. Sledil je spust na salzburško stran mimo znanih smučišč (Zell am See, Kaprun) do Krimmlskih slapov, ki so s svojimi 385 m najvišji slapovi v Avstriji. Nahajajo se na robu vasi Krimml (Zvezna dežela Salzburg), v Narodnem parku Hohe Tauern, v gorah blizu meje z Italijo. Nastali so zaradi velike višinske razlike med visokogorsko dolino Krimmler Achetal in dolino reke Salzach kot posledica delovanja ledenikov. Vanje se steka voda iz 12 ledenikov, slapovi pa padajo v dolino v skupni višini 385 m. Prevzela sta nas bučanje in količina vode, ki se steka v dolino.

Po ogledu smo pot nadaljevali do Innsbrucka. Ko smo se namestili v hotelu, smo se večinoma odpravili na večerni ogled mesta. Mesto s 120.000 prebivalci, ki je stisnjeno v dolini med nemško in italijansko

mejo, na zahodu Avstrije, je nedvomno eno izmed najlepših alpskih mest. Pečat mu dajejo zasneženi alpski vrhovi, med katerimi si je pot utrla reka Inn. Po mestu so nanizani spomeniki iz gotike, baroka in renesanse, zato se zdi, kot bi čas zavrteli nazaj. Ozke ulice dajejo samemu mestu edinstveno atmosfero.

V soboto dopoldan smo se z zobato železnico Nordkettebahn odpeljali so postaje Seegrube, kjer smo si ogledali alpski živalski vrt (Alpenzoo), v katerem bivajo le živali iz alpskega sveta (medvedi, kozorogi, volkovi, risi, košute, bizoni, lisice, orli, sove ...) in domače živali. Kljub slabi vremenski napovedi je vreme dopoldan omogočilo lep razgled na mesto in prijeten sprehod po živalskem vrtu. Zaradi okvare zobate železnice smo se morali v dolino odpraviti peš.

Popoldan nam je jezuit pater Bruno na sprehodu po mestu z zanimivo razlago predstavil mestne znamenitosti. Ogledali smo si staro mestno jedro, cerkev sv. Jakoba (v njej

je Marijina slika, na osnovi katere je Leopold Layer naslikal sliko Marije Pomagaj na Brezjah), cesarsko palačo Hofburg, stolnico (Hofkirche). Našo pozornost je pritegnila Zlata strešica (Goldenes Dachl), ne prav velik, a čisto poseben in neverjetno razpoznaven znak Innsbrucka. Gre za streho, pokrito z 2.657 pozlačenimi bakrenimi opekami, ki je bila narejena za cesarja Maksimilijana I., da je lahko z balkona pod streho opazoval in užival v dogodkih, ki so potekali na trgu pred njim. Ogledali smo si še glavni orientacijski znak mesta Mestni stolp (Stadtturm), zgrajen v 15. stoletju kot del mestne hiše. Pot smo nadaljevali po Maria Theresian Strasse do slavoloka, ki je bil zgrajen v čast poroke Leopolda (sina Marije Terezije) in ima dva dela: veseli del zaradi poroke in žalostni del zaradi smrti moža Marije Terezije, ki je umrl v času poroke. Potep po mestu smo zaključili z ogledom jezuitskega kolegija in mašo v jezuitski cerkvi. Zadnji dan smo se po jutranji maši, ki smo jo imeli kar na hodniku v hotelu, odpravili na ogled Ötzijske vasi (Ötzi-Dorf) v kraju Umhausen. Arheološki muzej na prostem je posve-

čen Ötzijski, ledeni mumiji, ki je bila odkrita leta 1991 v Ötztalskih Alpah blizu meje z Avstrijo. To ni muzej v tradicionalnem smislu, ampak park na prostem, kjer je predstavljeno življenje v času ledenega človeka. Ponuja živahen vpogled v zgodovino neolitika, na ogled so pristne replike koč, orodij, orožja, zgodovinskih hišnih ljubljencev, replike mesta Ötzi in še veliko več. Tu se lahko preteklost ponovno doživi. Poleg posebnih razstav o različnih temah, kot so glasba, oblačila, nakit, orožje in orodja, je razstava osredotočena na verodostojno predstavitev neolitskega sloga življenja.

Ötzijski, ki je umrl pred približno 5.300 leti, sta leta 1991 našla nemška plezalca. Po mnenju znanstvenikov je bil Ötzi ob svoji smrti star 46 let, umrl pa je zaradi poškodb, ki mu jih je prizadejala puščica. Gre za najstarejše naravno mumificirano truplo z ozemlja Evrope, ki omogoča dober vpogled v lastnosti bakrenodobnih Evropejcev. 1,65 metra visok človek je imel rjave oči, bolehal je za limsko boreliozo, imel pa je tudi laktozno intoleranco. Na sebi je imel obleko iz usnja različnih živali in ši-

roke, vodoodporne čevlje za hojo po snegu. Med drugimi predmeti, ki so jih našli ob truplu, so bakrena sekira, kremenast nožič z lesenim ročajem, nedokončan lok iz tisovega lesa in tok s 14 puščicami. Sledi na truplu kažejo, da je Ötzi umrl nasilne smrti; imel je luknjo od puščice v rami in resno poškodbo glave, ki je verjetno povzročila smrt.

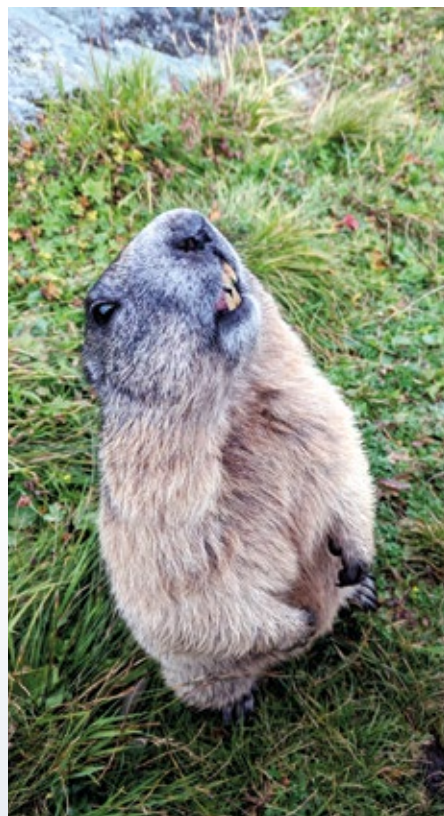
Po postanku za kosilo smo se preko prelaza Brenner odpravili proti domu, kamor smo prispeli v večernih urah.

Prijetna skupina, ki je skozi vsa leta precej stalna in v kateri vsak po svoje prispeva k dobremu vzdušju, daje romanjem prav dodaten čar. Posebna zahvala pa gre patru Marjanu Kokalju, ki je poskrbel za globoko duhovno vsebino.

Hvala vsem romarjem in nasvidenje prihodnje leto.



Razgled



Svizec

Šolska športna tekmovanja

✂ 📷 UČITELJI ŠPORTA, OŠ VODICE

Državno tekmovanje v plavanju

Andraž Aljaž (8. b) je na finalnem tekmovanju državnega prvenstva v plavalni disciplini 50 metrov prosto osvojil 16. mesto. Sredi meseca septembra je na bazenu Ilirija v Ljubljani s časom 30.43 za pol sekunde zaostal za svojim osebnim rekordom.

Državno tekmovanje v kolesarstvu - vožnja na čas

Uspehi slovenskih kolesarjev so prav gotovo eden izmed razlogov, da je ta šport iz leta v leto bolj priljubljen tudi med učenci naše šole. Dokaz temu je številna udeležba na nedavnem DP v kolesarski disciplini vožnji na čas. Na klasičnem prizorišču pod Šmarno goro je nastopilo kar 18 kolesarjev iz OŠ Vodice.

Izjemna športnica Hana Kranjec Žagar se je s svojo brezkompromisno vožnjo zavihtela tik pod vrh. Po lanski zmagi se je letos razveselila naslova državne podprvakinje. Najvišja stopnička se ji je izmuznila za pičlih 38 stotink.

Borbene vožnje drugih naših tekmovalcev so bile razlog za veselje ob koncu tekmovanja. V konkurenci 33 šol so naši tekmovalci osvojili 2. mesto. Za ekipno razvrstitev so štele uvrstitve osmih prvouvrščenih tekmovalcev.

Državno tekmovanje v kolesarstvu - vožnja na čas

Ime in priimek	Mesto	Točke
Hana Kranjec Žagar 8. a	2	8



1. mesto kros Rožle Aljaž

Državno tekmovanje v atletiki - gorski tek

Pobočja Starega gradu nad Smlednikom so bila tradicionalno prizorišče tekmovanja v gorskih tekih za osnovne in srednje šole. V soboto, 22. septembra, sta se kljub izredno kislemu vremenu na progo hrabro podala Domen in Laura Žerjav (oba 7. a). Domen si je pritekel 23., Laura pa 27. mesto.

Občinsko tekmovanje v krosu

Po septembrskem šolskem tekmovanju v krosu so se naši učenci v za-

četku oktobra pomerili še s svojimi vrstniki iz šol medvoške občine. Na zelenici ob Osnovni šoli Simona Jenka v Smledniku so, na različnih razdaljah, tekli nadobudni športniki od 1. do 9. razreda. Prekrasno jesensko popoldne je privabilo številne navijače, ki so z glasnim navijanjem pozdravili prav vsakega tekača v cilju. V sklopu medobčinskega tekmovanja v krosu je potekal tudi dobrodelni projekt 42 maratonov v 42 dneh. Maratonec Bogomir Dolenc je v spremstvu mladih tekačev v Smledniku zaključil svoj 41. maraton.



1. mesto kros Ana Stojin



1. mesto kros Nik Nahtigal, 3. mesto kros Liam Plesnik



2. mesto kronometer - Hana Kranjec Žagar



3. mesto kros Julija Predanič



2. mesto kronometer ekipno - OŠ Vodice



1. mesto kros Nace Vrhovnik, 3. mesto kros Enej Plesnik

2. razred dečki - 500 metrov

Ime in priimek	Mesto
Nace Vrhovnik	1
Enej Plesnik	3

3. razred deklice - 500 metrov

Ime in priimek	Mesto
Julija Predanič	3

4. razred dečki - 500 metrov

Ime in Priimek	Mesto
Nik Nahtigal	1
Liam Plesnik	3

5. razred dečki - 500 metrov

Ime in priimek	Mesto
Rožle Aljaž	1

9. razred deklice - 1000 metrov

Ime in priimek	Mesto
Ana Strojnik	1

9. razred dečki - 1500 metrov

Ime in priimek	Mesto
Martin Koderman	3

Teden otroka v vrtcu

Radost, veselje, ponos ...

  HEDVIKA ROSULNIK

Ob prijazni besedi, nasmehu ali ob posebnem dogodku, kot je začetek obratovanja nove, večje kuhinje. Vsi smo težko čakali, da so naše kuharice in kuhar lahko začeli z delom v novi, večji kuhinji.

Novi prostori, novi aparati in zajtrk, kosilo in malica iz lastne kuhinje. In kot se spodobi v tednu otroka poseben jedilnik, s pizzo, sladico in najljubšimi jedmi. Otroci pozorno spremljajo zadnja dela, opremljanje. Čakajo, se veselijo, sprašujejo. Tako je triletni deček svojo vzgojiteljico

vprašal, zakaj so na vrtec postavili tako veliko omaro. Pri tem je mislil na zunanji del, z leseno fasado. Otroci nas vedno znova presenečajo, razveseljujejo s svojo domišljijo in otroško iskrenostjo. V tednu otroka so otroci iz centralnega vrtca prvič odšli na novo asfaltno igrišče, ki ima celo prometni poligon. V lepem sončnem dopoldnevu so starejši otroci iz centralnega vrtca in obeh enot odšli v gozd z domačimi lovci. Skupaj so opazovali, poslušali, raziskovali in pokukali v nahrbtnik, kjer imajo lovci za najmlajše posebno presene-



čenje. Lovci so v vrtcu pripravili tudi razstavo, da so otroci lahko spoznavali različne gozdne živali. S ponosom smo ob koncu srečanja lovcem pokazali naše nove prostore. Kmalu jih pokazemo tudi vsem drugim.

Pohod po mejah občine Vodice – Žumrov memorial, 8. pohod Kopitarjeva krožna pot

  MATJAŽ JARC

Pozdravljeni pohodniki.

V nedeljo, 9. septembra, smo izvedli 8. raziskovalni pohod po mejah občine Vodice, v organizaciji Športnega društva Repnje – Dobruša.

Vesela družba devetnajstih pohodnikov nas je v sokorak sončnega jutra popeljala na novo traso poti, kjer smo presenetili udeležence z izbiro trase, ki je priljubljena in v objemu zelenega Šmarnogorskega parka.

Celotna pot, ki smo jo združili v 3,5 ure hoje, nas je popeljala od PGD Repnje – Dobruša po gozdni poti do Starega gradu nad Smlednikom, ob vrnitvi pa v jedro zelenega gozda Šmarnogorskega parka, po obronku Repenškega hriba s pogledom na vrh Šmarne gore. Seveda pa čudovit razgled še vedno kroji posledica žleda iz leta 2014. Nazaj nas je pot peljala z merico raziskovanja goz-

dnih prebivalcev in jesenske bere gob. Z nami v korak so se pridružili tudi člani TD Vodice, Društva narodnih noš in Društev upokojencev iz različnih koncev (Vodice, Bukovica, Repnje, Skaručna ...).

Za kulturno žilico je poskrbel vodnik in zbranim predstavil nekaj nepogrešljivih znamenitih točk (cerkev sv. Tilna – Turški vpadi, Repenški hrib – signalizacija s kresovanjem, zgodbe ob spomeniku padlim borcem – Pr' Črtu, Legenda smledniške dekle lokalnega graščaka ...), kar pa nas je spomnilo na preminulega člana g. Andreja Žumra in njegov arhiv znanja o lokalni zgodovini. Manjkalo bo v sokoraku, vendar smo mu hvaležni za leta sodelovanja in tako ob letu obdržimo nanj spomin. Pohodništvo je dober trening za vzdržljivost in uravnavanje telesnih funkcij, če pa to začinite še z dobro družbo,

to postane pravi užitek dobre volje, mladina jo je letos izkusila v dobršni meri in jo opravila z odliko – bravo otroci, ponosni smo na vas. Drugi pa smo prispevali za nedeljsko kulinariko z nabiranjem gob ob trasi – hvala narava, letos si nas bogato obdarila.

Opravili smo 12,5 km pešpoti. Gibanje vam bo v veliko pomoč pri premagovanju razdalj, za odkrivanje novih krajev in naravnih znamenitosti, raziskovanju novih gozdnih poti v vaši okolici ali morebiti le kot priložnost za družbo in klepet.

V imenu Športnega društva Repnje – Dobruša se zahvaljujemo vsem za udeležbo in se veselimo srečanja prihodnje leto.

Zahvaljujemo se tudi Občini Vodice za prispevek osvežilne pijače in nepogrešljivih vodiških prest.

Šport in Društvo upokojencev Bukovica – Šinkov Turn

DARE BORČNIK
CVETO VRBOVŠEK

Športno življenje v Društvu upokojencev Bukovica – Šinkov Turn tudi letos še naprej beleži visoko aktivnost, predvsem to velja za balinarje in kolesarje.

Pri **balinarjih** smo že lani omenili povečanje zanimanja in tudi letos smo z visoko prisotnostjo na treningih pokazali naklonjenost do tega športa, ki je že stereotipno zelo primeren za upokojence. No, pa naj bo! Dobri medsebojni odnosi, lepa igrišča in romantično okolje v dolini Strahovice, vse to nas na balinišča vabi že od zgodnje pomladi. Vsak petek popoldne se zberemo na treningu in povem vam, redko kdo kdaj manjka! Kaže, da bomo ob dobrih pogojih in lepem jesenskem vremenu vztrajali še kakšen mesec. Da pa treningi ne bi bili samo sami sebi namen, smo julija organizirali turnir, povabili smo še dve ekipi iz Vodice in si pripravili prijeten športni dan. Tudi na turnir za pokal Občine Vodice smo iz naših vrst poslali dve ekipi, v konkurenci šestih ekip smo zasedli prvo in četrto mesto! Mogoče bo letos še kakšno tekmovalje?

Torek je naš dan za **kolo**! Praviloma vsak prvi in tretji torek v mesecu bo-



dite pozorni, ko boste na cesti proti Mengšu, Vodicam ali proti Gorenjski opazili dolgo kolono kolesarjev v lepo vidnih rumenih jopičih. To smo mi! Če smo vsi, nas je 20! Praviloma začnemo aprila in zaključimo konec oktobra. Da nam pozimi ne bi bilo preveč dolgčas, se prelevimo še v pohodnike in v enakem ritmu obiskujemo priljubljeni cilj, dom na Rašici. Naše medsebojno razpoloženje in počutje pa najlepše oriše naša kolesarska himna s spodnjim odličnim besedilom; za poznavalce, prepevamo jo na melodijo Rzenova Tinka ansambla Štirje kovači. Poskusite!

**Mi smo penzionisti vsi, dobri smo prijatelji,
Bukolani in Turnci se zberemo in v torek kolesa vsi zajahamo,
na Gorenjsko mi gremo, vsi prav dobre volje smo,**

**ko smo žejni in lačni se ustavimo,
damo nove moči si v telo!**

Voz'mo hitro in počas', še posebno tja čez vas,
svoje zdravje krepimo si iz dneva v dan, da nobeden iz naše družbe ni bolan.

**če se kaj na pot' zgodi, vse se hitro uredi,
dobro voljo po svetu vsi mi trosimo in povemo vam, da nam je lepo.
Smo pa veseljaki vsi, da na svetu takih ni,
tudi piknik si kdaj organiziramo, si zapojemo, tudi kaj zašpilamo,
nič ni lepšega na svet, kot s prijat' lji posedet,
ko pa pride spet torek, gremo na kolo, kaj dodati, prav res nam je lepo!**

Himna – idejna zasnova: Lojze Hribar

Zvit kot presta

Tako kot vse zvite stvari, imajo tudi preste svoje skrivnosti. Morda niste vedeli, da po izročilu pečene in kuhane preste izvirajo iz kuhinj dominikanskega samostana v Adergasu pri Velesovem. Nune so pekle preste in drugo pecivo za svojo uporabo. Pri njih so se tega naučile tudi dekleta in ženske iz vasi, ki so v kuhinji pomagale ter prenesle znanje v svoje domove. V Vodicah jih po receptu iz Adergasa pečejo od leta 1920.

Da so bile preste na Kranjskem priljubljene že davnega leta 1761, nam kaže slika Fortunata Berganta **Prestar**. Slika, ki je poleg slike Ptičar dolgo veljala za izgubljeno, so pred dvema letoma po naključju našli in jo hranijo v Narodni galeriji, ki letos praznuje 100. obletnico ustanovitve.

Razlag obeh slik je več. Ptičarjeve limanice je mogoče razumeti kot Amorjeve puščice, pri čemer lahko kletka pomeni

zakonsko ujetost, Prestarja, ki se zadovoljno, širokoustno reži skozi škrbino v ustih, pa kot zvitega možakarja s prav tako zvito presto, ki se limanicam in kletki nikakor ne pusti ukrotiti.

Tako pa ju vidi Andrej Rozman Roza v novi pesniški zbirki *Pesmi iz galerije*, ki si jo lahko izposodite tudi v Knjižnici Vodice.

mestna
knjižnica
ljubljana



PRESTAR IN PTIČAR (odlomek)

*Kaj sta ob svojem nastanku pomenila ta
dva groteskna portreta?*

*Sta bila sama ali sta nastala kot del bolj
številnega kompleta?*

Ničesar od tega ne vemo.

*Lahko pa verjamemo v domnevo, da gre za
ljubezensko temo.*

*Da Prestar kot kak Dioniz
brezsramno slavi ljubezen nezvesto
in vabi v svoj uživaški ris*

dekle, ki bi z njim razdelila si presto.

*Ptičar pa swareče kaže ptico,
ki je zaradi kratkotrajne sreče*

šla na Amorjevo limanico

in je končala sredi ptičje ječe...

Jaz pa *Prestarja* danes vidim kot poklon prestam, ki jih svetleče in hrustljave pečejo in kuhajo le še v Vodica. Če za vodiške preste velja, da so trikrat zavite, pa lahko v knjižnici najdete zapletene ali malo manj prepletene zgodbe:

Knjižnico Vodice bo 6. novembra ob 19.30 obiskal svetovno znani alpinist **Viki Grošelj**. Slovenec z največ preplezanimi osematisočaki in prvi Slovenec, ki se je povzpел na vse najvišje vrhove celin. Za svojo ljubezen do alpinizma je okrilil kar bližnjo Šmarno goro. Ob čudovitih fotografijah nam bo predstavil svojo zadnjo knjigo *Najvišji vrhovi celin*.

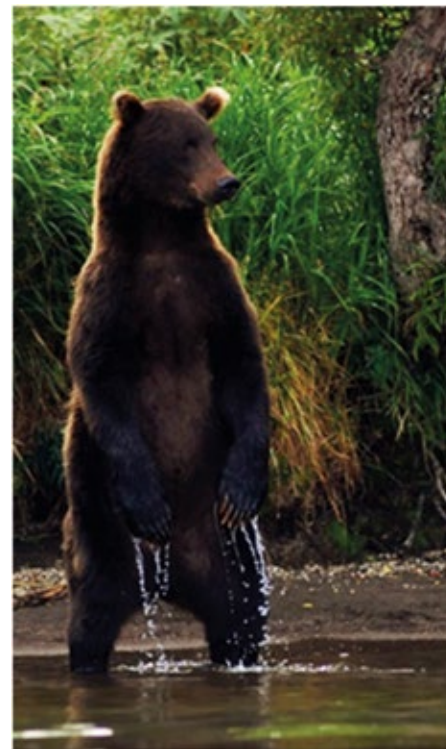
20. november je Dan splošnih knjižnic. Knjižnica Vodice vas vabi, da se vpišete



v knjižnico, saj na ta dan novo vpisanim članom **poklonimo enoletno člana-rino!**

27. novembra ob 19.30 nas bo obiskal v Parizu živeči **Oliver Gaberšek**, ki nam bo predstavil Kamčatko. Tam je prebil kar nekaj časa in sodeloval pri snemanju treh dokumentarnih filmov *Zemlja medvedov* ter dveh serij za National Geographic z voditeljem Winniejem Jonesom. Dokumentarni film *Kamčatski sneg* pa je posnel v lastni režiji. Na predavanju bo predstavil Kamčatko od severa do juga, od morja do vulkanov, v vseh letnih časih in barvah. Spoznali boste življenje tamkajšnjih medvedov in prebivalcev različnih narodov, dejavnosti, ki jih opravljajo za preživetje, ter pasje dirke, ki jih prirejajo iz strasti.

Knjižnica Vodice vas v mesecu novembru vabi na potovanje preko najvišjih



vrhov celin, do prekrasne narave, polne medvedov, lososov in vulkanov, Kamčatke. Se vidimo v knjižnici!



**Zeliščarska sekcija
KOŠUTNIKI
pri DRUŠTVU
UPOKOJENCEV VODICE**

VABILO
NA PREDAVANJE V
KULTURNEM DOMU VODICE
Kopitarjev trg 1

6. november ob 18. uri
Čebelar Roman KOŠALE
Apiterapija

Smo v obdobju prehladov in
različnih virusov.
Kako se najbolj učinkovito
zaščititi pred tegobami
sodobnega časa in kako pravilno
uživati čebelje produkte, da bodo

ti še bolj učinkoviti in nas bodo
ohranili pri zdravju?

Pokusili boste lahko dva nova
čudovita produkta, ki ponujata
veliko dodano vrednost k
ohranitvi zdravja, Eko ameriški
slamnik z medom in Eko sok
rdeče pese z medom, ter Borove
vršičke z medom in Materino
dušico z medom.

**VSTOPNINE NI, PRIPOROČAMO SE
ZA PROSTOVOLJNE PRISPEVKE**



*Življenje je kot knjiga,
za listom list,
za dnevom dan,
ničče ne ve,
kdaj bo končana
zadnja stran.*
(Malčka Tomše)

ZAHVALA

V ponedeljek, 8. oktobra 2018, smo se
poslovali od



TEREZIJSKE LONČAR
iz Bukovice

Zahvaljujemo se vsem, ki ste se od nje
poslovali in jo pospremili na zadnjo pot.
Hvala župniku g. Mervarju za opravljen
mašni obred, pogrebni službi, pevcem,
praporščakom, Društvu upokojencev
Bukovica – Šinkov Turn in govornici Bredi
Špenko.

Še posebna zahvala Sandiju Kranjcu in
Jožetu Avscu, ki sta ob nepredvideni
situaciji ponudila pomoč nosača.

Vsi njeni

VSE ZA VRT IN POLJE

UGODNA PONUDBA



**SVEČA
LORD**

9 kosov

9,49€



NAGROBNI ARANŽMAJI

Velika izbira unikatnih nagrobnih
aranžmajev iz suhega, umetnega in
svežega cvetja.

PESEK BEL

5-8mm, 25kg

3,95€

6-9mm, 10kg

2,99€



KMETIJSKA ZADRUGA MEDVODE

PRODAJALNA VODICE

Kamniška cesta 8

TEL: 01/8324-011

GSM: 031/810-385

trg-vodice@kzmedvode.si

Odpiralni čas:

od ponedeljka do petka

od 7:30 do 19:00 ure

ob sobotah

od 7:30 do 12:00 ure

UGODEN NAKUP

Ponudba velja od petka 26. oktobra
do razprodaje zaloga.

